

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 6. augusts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2011/C 232/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 226, 30.7.2011.	1
Vispārējā tiesa		
2011/C 232/02	Apelācijas palāta	2
2011/C 232/03	Kritēriji lietu nodošanai palātām	2
2011/C 232/04	Tiesneša, kas aizstāj priekšsēdētāju pagaidu noregulējuma tiesneša statusā, iecelšana	3

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2011/C 232/05	Lieta C-484/07: Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (<i>Rechtbank 's-Gravenhage</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie</i> (EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Ģimenes apvienošanās — Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas pirmais ievilkums — Turcijas izcelsmes darba ņēmēja bērns, kas kopā ar viņu dzīvojis vairāk nekā trīs gadus, bet apprecējies pirms minētajā tiesību normā paredzētā trīs gadu termiņa beigām — Valsts tiesības, kurās šī iemesla dēļ ir apšaubīta ieinteresētās personas uzturēšanās atļauja)	4
2011/C 232/06	Lieta C-196/09: Tiesas (virspalāta) 2011. gada 14. jūnija spriedums (<i>Chambre de Recours des Écoles européennes</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Paul Miles u.c./Eiropas skolas</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jēdziens “kādas dalībvalsts tiesa” LESD 267. panta izpratnē — Eiropas skolu Apelācijas padome — Darbam Eiropas skolās norīkotu pasniedzēju atalgojuma sistēma — Atalgojuma nepielāgošana pēc sterliņa mārciņas vērtības samazināšanās — Saderīgums ar LESD 18. un 45. pantu)	4
2011/C 232/07	Lieta C-346/09: Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 22. jūnija spriedums (<i>Gerechtshof te 's-Gravenhage</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV u.c.</i> (Lauksaimniecība — Dzīvnieku veselība — Direktīva 90/425/EEK — Valsts pagaidu tiesiskais regulējums, kura mērķis ir cīnīties pret govju sūkļveida encefalopātijas izplatīšanos, aizliedzot ražot un pārdot lopbarībā pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas — Šī tiesiskā regulējuma piemērošana pirms Lēmuma 2000/766/EK, kurā paredzēts šāds aizliegums, stāšanās spēkā — Šī tiesiskā regulējuma piemērošana diviem produktiem, kuri var tikt atbrīvoti no šajā lēmumā paredzētā aizlieguma — Saderīgums ar Direktīvu 90/425/EEK un Lēmumiem 94/381/EK un 2000/766/EK) ...	5
2011/C 232/08	Lieta C-360/09: Tiesas (virspalāta) 2011. gada 14. jūnija spriedums (<i>Amtsgericht Bonn</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Pfleiderer AG/Bundeskartellamt</i> (Konkurence — Administratīvais process — Atbilstoši valsts iecietības programmai iesniegti dokumenti un informācija — Kaitējums Eiropas Konkurences iestāžu tīklā ietilpstošo iestāžu sadarbības efektivitātei un pienācīgai darbībai, kas iespējami rodas, ļaujot trešajām personām iepazīties ar šādiem dokumentiem)	5
2011/C 232/09	Lieta C-399/09: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 22. jūnija spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení</i> (Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Sociālais nodrošinājums — Starp divām dalībvalstīm noslēgta konvencija sociālā nodrošinājuma jomā pirms to pievienošanās Eiropas Savienībai — Kompetentā dalībvalsts pabeigto apdrošināšanas laika posmu novērtēšanai — Vecuma pensija — Tikai dalībvalsts pilsoņiem un tajā dzīvojošajiem piešķirtā pabalsta papildinājums)	6

2011/C 232/10	Lieta C-462/09: Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee</i> (Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Reproducēšanas tiesības — Izņēmumi un ierobežojumi — Izņēmums saistībā ar kopēšanu privātai lietošanai — 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Taisnīga atlīdzība — Šīs atlīdzības finansējumam paredzētās nodevas parādnieks — Tālpārdošana starp divām personām, kas dzīvo dažādās dalībvalstīs) 7	7
2011/C 232/11	Lieta C-536/09: Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (<i>Upravno sodišče Republike Slovenije</i> — Slovēnijas Republika — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Marija Omejc</i> /Slovēnijas Republika (Kopējā lauksaimniecības politika — Kopienas atbalsta shēmas — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 796/2004 — Apstākļi, kas liedz veikt pārbaudi uz vietas — Jēdziens — Lauksaimnieks, kas nedzīvo saimniecībā — Lauksaimnieka pārstāvis — Jēdziens) 7	7
2011/C 232/12	Lieta C-10/10: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — Pētniecības un mācību organizācijām veiktu ziedojumu summas atskaitīšana — Vienīgi iekšzēmē reģistrētām organizācijām veiktu ziedojumu atskaitīšana) 8	8
2011/C 232/13	Lieta C-152/10: Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (<i>Højesteret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Unomedical A/S/Skatteministeriet</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Drenāžas plastmasas maisiņi dialīzei, kas paredzēti tikai hemodializatoriem (mākslīgajām nierēm) — Urīna drenāžas plastmasas maisiņi, kas paredzēti tikai katetriem — Pozīcija 9018 un 3926 — Jēdzieni “daļas” un “piederumi” — Citi plastmasas izstrādājumi) 8	8
2011/C 232/14	Lieta C-212/10: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (<i>Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach</i> (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Logstor ROR Polska Sp z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach</i> (Nodokļi — Kapitāla nodoklis — Direktīva 69/335/EEK — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Nodokļa uzlikšana aizdevumam, ko kapitālsabiedrībai piešķir persona, kam ir tiesības saņemt šīs pašas sabiedrības peļņas procentus — Dalībvalsts tiesības atkārtoti ieviest nodokli, kas dienā, kad tā pievienojās Eiropas Savienībai, vairs nebija spēkā) 9	9
2011/C 232/15	Lieta C-317/10 P P: Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums — <i>Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA</i> un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes “UNIWEB” un “UniCredit Wealth Management” — Valsts vārdisku preču zīmju “UNIFONDS” un “UNIRAK”, kā arī valsts grafiskas preču zīmes “UNIZINS” īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespējas vērtējums — Asociācijas iespēja — Preču zīmju sērija vai saime) 9	9
2011/C 232/16	Lieta C-32/10: Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 11. maija rīkojums (<i>Varhoven kasatsionen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Tony Georgiev Semerdzhiev/ET Del-Pi-Krasimira Mancheva</i> (Reglamenta 92. panta 1. punkts — Direktīva 90/314/EEK — Kompleksie ceļojumi, brīvdienas un ekskursijas — Fakti pirms Bulgārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem) 10	10

2011/C 232/17	Apvienotās lietas C-267/10 un C-268/10: Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 23. maija rīkojums (<i>Tribunal de première instance de Namur</i> (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>André Rossi</i> (C-267/10), <i>Marc Collard</i> (C-268/10)/ <i>État belge</i> — <i>SPF Finances</i> (LES 6. panta 1. punkts — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pants — Smēķējamās tabakas glabāšana un pārdošana — Valsts tiesību normas, ar kurām tabakas izstrādājumiem tiek atļauts piemērot akcīzes nodokli — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība) 10
2011/C 232/18	Lieta C-460/10 P: Tiesas 2011. gada 14. aprīļa rīkojums — <i>Luigi Marcuccio</i> /Eiropas Savienības Tiesa (Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Prasītāja pārstāvēšana — Advokāts, kam nav pilnvaras — Apelācijas sūdzības paziņošana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Eiropas Savienības Tiesa — Noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Iespējamais kaitējums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība) 11
2011/C 232/19	Lieta C-613/10: Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 15. aprīļa rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Parma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Danilo Debiasi</i> / <i>Agnazia delle Entrate, Ufficio di Parma</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama nepieņemamība) 11
2011/C 232/20	Lieta C-180/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2001. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Bericap Záródástechnikai Bt./Plastinnova 2000 Kft.</i> 11
2011/C 232/21	Lieta C-204/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-385/07 <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i> /Eiropas Komisija 2011. gada 27. aprīlī iesniedza <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i> 12
2011/C 232/22	Lieta C-205/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-68/08 <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i> /Eiropas Komisija 2011. gada 27. aprīlī iesniedza <i>Fédération Internationale de Football Association (FIFA)</i> 13
2011/C 232/23	Lieta C-218/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza <i>Fővárosi Ítéltábla</i> (Ungārija) — <i>Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság</i> un <i>Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság</i> 14
2011/C 232/24	Lieta C-219/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. u.c.</i> 15
2011/C 232/25	Lieta C-221/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza <i>Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg</i> (Vācija) — <i>Leyla Ecem Demirkan</i> /Vācijas Federatīvā Republika 15
2011/C 232/26	Lieta C-234/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. maijā iesniedza <i>Administrativen Sad Varna</i> (Bulgārija) — <i>TETS Haskovo AD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlentie na Natsionalna Agentsia po Prihodite</i> 15

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2011/C 232/27	Lieta C-241/11: Prasība, kas celta 2011. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika	16
2011/C 232/28	Lieta C-249/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. maijā iesniedza <i>Administrativen Sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) — <i>Hristo Byankov/Glaven sekretar na Ministerstvo na vatreshnite raboti</i> (MVR)	17
2011/C 232/29	Lieta C-254/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza <i>Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága</i> (Ungārija) — <i>Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar</i>	17
2011/C 232/30	Lieta C-262/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. maijā iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) — <i>Kremikovtsi AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma</i> (Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministrs un Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministra vietnieks)	18
2011/C 232/31	Lieta C-269/11: Prasība, kas celta 2011. gada 31. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika	19
2011/C 232/32	Lieta C-271/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. maijā iesniedza <i>Symvoulio tis Epikrateias</i> (Griekija) — <i>Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) u.c./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon</i>	19
2011/C 232/33	Lieta C-293/11: Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — Eiropas Komisija/Griekijas Republika	21
2011/C 232/34	Lieta C-295/11: Prasība, kas celta 2011. gada 10. jūnijā — Itālijas Republika/Eiropas Savienības Padome	21
2011/C 232/35	Lieta C-298/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. jūnijā iesniedza <i>Administrativen sad Varna</i> (Bulgārija) — <i>Dobrudzhanska petrolna kompania AD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlentie na Natsionalna Agentsia po Prihodite</i>	22
2011/C 232/36	Lieta C-547/09: Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 20. maija rīkojums (<i>Oberlandesgericht Innsbruck</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab</i>	23
2011/C 232/37	Lieta C-341/10: Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 17. maija rīkojums — Eiropas Komisija/Polijas Republika	23
2011/C 232/38	Lieta C-437/10: Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 20. maija rīkojums (<i>Tribunal Judicial de Vieira do Minho</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA</i>	23
2011/C 232/39	Apvienotās lietas C-622/10 un C-623/10: Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 7. jūnija rīkojums (<i>Tribunal de première instance de Namur</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/Etat belge — SFP Finances</i>	23

2011/C 232/40	Lieta C-110/11: Tiesas 2011. gada 17. maijā rīkojums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Minister van Financiën/G. in 't Veld</i> 23
---------------	--

Vispārējā tiesa

2011/C 232/41	Lieta T-471/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>Oetker Nahrungsmittel/ITSB — Bonfai</i> ("Buonfatti") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes "Buonfatti" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Beniluksa vārdiska preču zīme "Bonfai" — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 24
2011/C 232/42	Lieta T-475/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 24
2011/C 232/43	Lieta T-476/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 25
2011/C 232/44	Lieta T-477/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 25
2011/C 232/45	Lieta T-478/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 26
2011/C 232/46	Lieta T-479/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER Garden") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER Garden" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 26

2011/C 232/47	Lieta T-480/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — <i>Bricocenter Italia</i> ("BRICOCENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICOCENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	27
2011/C 232/48	Lieta T-481/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — <i>Bricocenter Italia</i> ("maxi BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "maxi BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	27
2011/C 232/49	Lieta T-482/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — <i>Bricocenter Italia</i> ("BRICO CENTER Città") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "BRICO CENTER Città" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	28
2011/C 232/50	Lieta T-483/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — <i>Bricocenter Italia</i> ("Affiliato BRICO CENTER") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "Affiliato BRICO CENTER" reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes "ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro" un "CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	28
2011/C 232/51	Lieta T-487/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>ReValue Immobilienberatung</i> /ITSB ("ReValue") (Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes "ReValue" reģistrācijas pieteikums — Daļējs reģistrācijas atteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants)	29
2011/C 232/52	Lieta T-207/07 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 10. jūnija rīkojums — <i>Eurallumina</i> /Eiropas Komisija (Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)	29
2011/C 232/53	Lieta T-259/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 15. jūnija rīkojums — <i>Ax/Padome</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Savienības finanšu atbalsts dalībvalstij, kurai ir lielas ekonomiskas un finanšu grūtības — Regula, ar kuru tiek noteikti Savienības finanšu atbalsta piešķiršana nosacījumi un procedūra — LESD 263. panta ceturtā daļa — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)	29
2011/C 232/54	Lieta T-199/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā F-132/07 <i>Strack</i> /Komisija 2011. gada 30. martā iesniedza <i>Guido Strack</i>	30

<u>Paziņojums Nr.</u>	<u>Saturs (turpinājums)</u>	<u>Lappuse</u>
2011/C 232/55	Lieta T-251/11: Prasība, kas celta 2011. gada 18. maijā — Austrija/Komisija	30
2011/C 232/56	Lieta T-268/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-120/07 <i>Strack</i> /Komisija 2011. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija	31
2011/C 232/57	Lieta T-274/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-28/10 VE(*)/Komisija 2011. gada 25. maijā iesniedza VE(*)	32
2011/C 232/58	Lieta T-275/11: Prasība, kas celta 2011. gada 27. maijā — <i>TF1</i> /Komisija	32
2011/C 232/59	Lieta T-276/11: Prasība, kas celta 2011. gada 31. maijā — <i>Carlotti</i> /Parlaments	33
2011/C 232/60	Lieta T-279/11: Prasība, kas celta 2011. gada 30. maijā — <i>T&L Sugars</i> un <i>Sidul Açúcares</i> /Komisija ...	33
2011/C 232/61	Lieta T-284/11: Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — <i>Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones</i> /ITSB — <i>MIP Metro</i> ("METROINVEST")	35
2011/C 232/62	Lieta T-286/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 16. marta rīkojumu lietā F-21/10 <i>Marcuccio</i> /Komisija 2011. gada 6. jūnijā iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	35
2011/C 232/63	Lieta T-291/11: Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — <i>Portovesme</i> /Komisija	36
2011/C 232/64	Lieta T-299/11: Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — <i>European Dynamics Luxembourg</i> u.c./ITSB	37
2011/C 232/65	Lieta T-305/11: Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūnijā — <i>Italmobiliare</i> /Komisija	38

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2011/C 232/66	Lieta F-50/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 12. maija spriedums — <i>Missir Mamachi di Lusignano</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Norma par lūguma, sūdzības un prasības saskaņotību zaudējumu atlīdzības jomā — Procesa sacīkstes raksturs — Konfidenciala dokumenta, kas klasificēts kā "Ierobežots ES", izmantošana tiesā — Iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība — Atbildība par pārkāpumu — Cēloņsakarība — Kaitējuma rašanās iemeslu daudzveidība — Trešās personas darbība — Atbildība bez pārkāpuma — Pienākums sniegt palīdzību — Iestādes pienākums nodrošināt sava personāla aizsardzību — Ierēdņa un viņa sievas nogalināšana, ko izdarījusi trešā persona — Pārdzīvošanas iespējas zudums)	39
---------------	--	----

2011/C 232/67	Lieta F-84/09: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 7. jūnija spriedums — <i>Larue un Seigneur/ECB</i> (Civildienests — ECB personāls — Atlīdzība — Vispārēja algu korekcija — Aprēķina metodes neievērošana)	39
2011/C 232/68	Lieta F-22/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 25. maija spriedums — <i>Bombín Bombín/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājums personīgu iemeslu dēļ — Ikgadējais atvaļinājums — Atvaļinājuma atlikšana — Ierēdnis, kas ir pārtraucis pildīt dienesta pienākumus — Finansiāla atlīdzība)	39
2011/C 232/69	Lieta F-49/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>De Nicola/Eiropas Investīciju banka</i> (Civildienests — Eiropas Investīciju bankas augstākā līmeņa vadības ierēdnis — Veselības apdrošināšana — Atteikums segt medicīniskos izdevumus — Lūgums izvēlēties neatkarīgu ārstu — Saprātīgs termiņš)	40
2011/C 232/70	Lieta F-55/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>AS/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Paziņojums par vakanci — Kandidatūras noraidīšana — Interese celt prasību — Ierēdnis ar invaliditāti — Lēmuma par kandidatūras noraidīšanu un lēmuma par iecelšanu amatā nedalāmība — Prombūtne — Atšķirība starp tās pašas funkciju grupas un tādas pašas pakāpes, bet citas karjeru grupas, ierēdņiem — Saistības starp pakāpi un nodarbinātību)	40
2011/C 232/71	Lieta F-64/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 7. jūnija spriedums — <i>Mantzouratos/Parlaments</i> (Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2009. gada paaugstināšana amatā — Lēmums nepaaugstināt amatā — Iebildes par prettiesiskumu pieņemamība — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	40
2011/C 232/72	Lieta F-66/10: Civildienesta tiesas 2011. gada 12. maija spriedums — <i>AQ/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Novērtējuma ziņojums — 2009. gada novērtējums — Novērtētāja zemāka amata pakāpe nekā amata pildītājam — Efektivitātes novērtējums par atsaucē perioda daļu — Mērķu nenoteikšana amata pildītājam)	41
2011/C 232/73	Lieta F-128/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — <i>Mora Carrasco u.c./Parlaments</i> (Civildienests — Ierēdņi — Starpiestāžu pārcelšana paaugstināšanas amatā ietvaros, kuras laikā ierēdnis ir ticis paaugstināts amatā sākotnējā iestādē — Iestāde, kas ir kompetenta lemt par pārceltā ierēdņa paaugstināšanu amatā)	41
2011/C 232/74	Lieta F-74/07 RENV: Civildienesta tiesas (pirmās palātas) 2011. gada 25. maija rīkojums — <i>Meierhofer/Komisija</i> (Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Kandidāts, kurš nav izturējis mutisko pārbaudījumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Noteikumi par atlases komisijas darbu)	41
2011/C 232/75	Lieta F-33/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 22. jūnija rīkojums — <i>Lebedeff/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — 2005. gada novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — Civildienesta noteikumu 43. panta VĪN — Ziņojums, kas sastādīts pēc sprieduma lietā F-36/07 pasludināšanas — Acīmredzama nepieņemamība)	42

2011/C 232/76	Lieta F-88/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 30. jūnija rīkojums — <i>Van Asbroeck</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Lēmums klasificēt pagaidu pakāpē — Pārskatīšanas lūgums — Būtisks jauns fakts — Neesamība — Acīmredzami nepieņemama prasība) 42	42
2011/C 232/77	Lieta F-125/10: Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūnija rīkojums — <i>Schuerewegen</i> /Parlaments (Civildienests — Ierēdņi — Pasākums attālināšanai no darba vietas — Dienesta apliecības atņemšana — Tiesību piekļuvei datortīklam atņemšana — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Elektroniska paziņošana — Administrācijas faktiska iepazīšanās ar sūdzību — Nokavējums — Acīmredzama nepieņemamība) 42	42
2011/C 232/78	Lieta F-90/10: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. maija rīkojums — <i>Florentiny</i> /Parlaments 43	43
2011/C 232/79	Lieta F-93/10: Civildienesta tiesas 2011. gada 25. maija rīkojums — <i>AL</i> /Parlaments 43	43
2011/C 232/80	Lieta F-120/10: Civildienesta tiesas 2011. gada 27. aprīļa rīkojums — <i>AR</i> /Komisija 43	43

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2011/C 232/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 226, 30.7.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 219, 23.7.2011.

OV C 211, 16.7.2011.

OV C 204, 9.7.2011.

OV C 194, 2.7.2011.

OV C 186, 25.6.2011.

OV C 179, 18.6.2011.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Apelācijas palāta

(2011/C 232/02)

2011. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa nolēma, ka laika posmā no 2011. gada 1. septembra līdz 2013. gada 31. augustam apelācijas palātu veido Vispārējās tiesas priekšsēdētājs un divi palātu priekšsēdētāji atbilstoši rotācijas kārtībai.

Tiesneši, kas lietu izskata kopā ar apelācijas palātas priekšsēdētāju, lai veidotu palātu paplašinātā piecu tiesnešu sastāvā, ir trīs tiesneši no sākotnējā sastāva un – atbilstoši rotācijas kārtībai – divi palātu priekšsēdētāji.

Kritēriji lietu nodošanai palātām

(2011/C 232/03)

2011. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa noteica šādus kritērijus lietu nodošanai palātām laika posmā no 2011. gada 1. septembra līdz 2013. gada 31. augustam saskaņā ar Reglamenta 12. pantu:

- 1) Apelācijas sūdzības, kas iesniegtas par Civildienesta tiesas nolēmumiem, pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiek nodotas apelācijas palātai, saglabājot iespēju vēlāk piemērot Reglamenta 14. un 51. pantu.
- 2) Lietas, kas nav minētas 1. punktā, pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiek nodotas palātām, kurās ir trīs tiesneši, saglabājot iespēju vēlāk piemērot Reglamenta 14. un 51. pantu.

Lietas, kas paredzētas šajā punktā, tiek sadalītas pa palātām atbilstoši trim dažādām rotācijas kārtībām, kas noteiktas atkarībā no lietu reģistrācijas kārtības kancelejā:

- lietas, kas attiecas uz uzņēmumiem piemērojamo konkurences normu īstenošanu, normu par valstu piešķirto atbalstu īstenošanu un normu par tirdzniecības aizsardzības pasākumiem īstenošanu;
- lietas, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesībām un kas paredzētas Reglamenta 130. panta 1. punktā;
- visas pārējās lietas.

Atbilstoši šai rotācijas kārtībai palāta, kurā ir četri tiesneši un kura lietas izskata trīs tiesnešu sastāvā, tiks ņemta vērā divreiz katrā trešajā rotācijas aplī.

Vispārējās tiesas priekšsēdētājs no šīs rotācijas kārtības var atkāpties, lai ievērotu atsevišķu lietu savstarpējo saistību vai nodrošinātu darba slodzes līdzsvarotu sadali.

Tiesneša, kas aizstāj priekšsēdētāju pagaidu noregulējuma tiesneša statusā, iecelšana

(2011/C 232/04)

2011. gada 6. jūlijā Vispārējā tiesa saskaņā ar Reglamenta 106. pantu nolēma iecelt tiesnesi M. Preku [M. Prek], lai aizstātu Vispārējās tiesas priekšsēdētāju viņa prombūtnē vai tad, ja viņš nevar piedalīties pagaidu noregulējuma tiesneša statusā laika posmā no 2011. gada 1. septembra līdz 2012. gada 31. augustam.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (*Rechtbank 's-Gravenhage* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Fatma Pehlivan/Staatssecretaris van Justitie*

(Lieta C-484/07) ⁽¹⁾

(EEK un Turcijas Asociācijas līgums — Ģimenes apvienošanās — Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmās daļas pirmais ievilkums — Turcijas izcelsmes darba ņēmēja bērns, kas kopā ar viņu dzīvojis vairāk nekā trīs gadus, bet apprecējies pirms minētajā tiesību normā paredzētā trīs gadu termiņa beigām — Valsts tiesības, kurās šī iemesla dēļ ir apšaubīta ieinteresētās personas uzturēšanās atļauja)

(2011/C 232/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Fatma Pehlivan*Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond* — 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidošanu, ko pieņēmusi Asociācijas padome, kura nodibināta ar Līgumu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, 7. panta pirmās daļas pirmā ievilkuma interpretācija — Turcijas izcelsmes darba ņēmēja bērns, kas pie šī darba ņēmēja ir nodzīvojis vismaz trīs gadus, bet kas šajā laika posmā ir salaulājies Turcijā ar Turcijas pilsoni, nepaziņojot par to kompetentajām iestādēm

Rezolutīvā daļa:

Asociācijas padomes, kas nodibināta ar Nolīgumu, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Turciju, 1980. gada 19. septembra Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidošanu 7. panta pirmās daļas pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— šī tiesību norma nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ģimenes loceklis, kam attiecīgi ir atļauts pievienoties emigrējušam Turcijas izcelsmes darba ņēmējam, kurš jau ir likumīgi nodarbināts šīs valsts darba tirgū, zaudē tiesības, kas pamatotas ar ģimenes apvienošanās saskaņā ar to pašu tiesību normu, tikai tāpēc, ka pēc pilngadības sasniegšanas noslēdz laulību, kaut arī turpina dzīvot kopā ar šo darba ņēmēju pirmos trīs gadus, kamēr uzturas uzņemtajā dalībvalstī;

— Turcijas pilsonim, piemēram, prasītājai pamata lietā, uz kuru attiecas minētā tiesību norma, ir pamats pieprasīt uzturēšanās tiesības uzņemtajā dalībvalstī, pamatojoties uz šo tiesību normu, lai gan viņš ir apprecējies pirms minētās pirmās daļas pirmajā ievilkumā paredzētā trīs gadu laika posma beigām, ja visā šajā laika posmā viņš faktiski ir dzīvojis kopā ar emigrējušo Turcijas izcelsmes darba ņēmēju, ar kura starpniecību viņam tika ļauts iebraukt un uzturēties šīs dalībvalsts teritorijā saistībā ar ģimenes apvienošanās.

⁽¹⁾ OV C 8, 12.01.2008.

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 14. jūnija spriedums (*Chambre de Recours des Écoles européennes* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Paul Miles u.c./Eiropas skolas*

(Lieta C-196/09) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jēdziens “kādas dalībvalsts tiesa” LESD 267. panta izpratnē — Eiropas skolu Apelācijas padome — Darbam Eiropas skolās norīkotu pasniedzēju atalgojuma sistēma — Atalgojuma nepielāgošana pēc sterliņa mārciņas vērtības samazināšanās — Saderīgums ar LESD 18. un 45. pantu)

(2011/C 232/06)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Chambre de Recours des Écoles européennes

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Paul Miles, Robert Watson Mac Donald*

Atbildētājas: Eiropas skolas

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Chambre de Recours des Écoles européennes* — EK līguma 12., 39. un 234. panta interpretācija — Valsts tiesas jēdziens EKL 234. panta nozīmē — Darbam Eiropas skolās norīkotu pasniedzēju atalgojuma sistēma — Atalgojuma nepielāgošana pēc sterliņa mārciņas vērtības samazināšanās — Vienlīdzīgas attieksmes un darba ņēmēju brīvas pārvietošanās principa pārkāpums

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesa nav kompetenta atbildēt uz Eiropas skolu Apelācijas padomes iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Tiesas (otrā palāta) 2011. gada 22. jūnija spriedums (*Gerechthof te 's-Gravenhage* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Staat der Nederlanden/Denkavit Nederland BV u.c.*

(Lieta C-346/09) (¹)

(Lauksaimniecība — Dzīvnieku veselība — Direktīva 90/425/EEK — Valsts pagaidu tiesiskais regulējums, kura mērķis ir cīnīties pret govju sūkļveida encefalopātijas izplatīšanos, aizliedzot ražot un pārdot lopbarībā pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas — Šī tiesiskā regulējuma piemērošana pirms Lēmuma 2000/766/EK, kurā paredzēts šāds aizliegums, stāšanās spēkā — Šī tiesiskā regulējuma piemērošana diviem produktiem, kuri var tikt atbrīvoti no šajā lēmumā paredzētā aizlieguma — Saderīgums ar Direktīvu 90/425/EEK un Lēmumiem 94/381/EK un 2000/766/EK)

(2011/C 232/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te 's-Gravenhage

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Staat der Nederlanden*

Atbildētāji: *Denkavit Nederland BV, Cehave Landbouwbewang Voeders BV, Arie Blok BV, Internationale Handelsmaatschappij "Demeter" BV u.c.*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Gerechthof te 's-Gravenhage* — Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvas 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu (OV L 224, 29. lpp.), Komisijas 1994. gada 27. jūnija Lēmuma 94/381/EK

par noteiktiem aizsardzības pasākumiem pret govju sūkļveida encefalopātiju un zīdītāju izcelsmes proteīnu barību (OV L 172, 23. lpp.), Padomes 2000. gada 4. decembra Lēmuma 2000/766/EK par noteiktiem aizsardzības pasākumiem pret pārnēsājamo govju sūkļveida encefalopātiju un dzīvnieku izcelsmes proteīnu izmantošanu lopbarībā (OV L 306, 32. lpp.) un Komisijas 2000. gada 29. decembra Lēmuma 2001/9/EK par vajadzīgiem kontroles pasākumiem Padomes Lēmuma 2000/766/EK par noteiktiem aizsardzības pasākumiem pret pārnēsājamo govju sūkļveida encefalopātiju un dzīvnieku izcelsmes proteīnu izmantošanu lopbarībā īstenošanai (OV 2001, L 2, 32. lpp.) interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru aizliedz ražot un tirgot audzējamu lopu barībai domātus pārstrādātus dzīvnieku izcelsmes proteīnus — Spēkā stāšanās datums un pārejas periods

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesības, it īpaši Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu, kā arī Komisijas 1994. gada 27. jūnija Lēmums 94/381/EK par noteiktiem aizsardzības pasākumiem pret govju sūkļveida encefalopātiju un zīdītāju izcelsmes olbaltumvielu barību un Padomes 2000. gada 4. decembra Lēmums 2000/766/EK par noteiktiem aizsardzības pasākumiem pret pārnēsājamo govju sūkļveida encefalopātiju un dzīvnieku izcelsmes proteīnu izmantošanu dzīvnieku barībā, neaizliedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā aizsardzības pret govju sūkļveida encefalopātiju nolūkā uz noteiktu laiku ir aizliegts ražot un pārdot lopbarībā pārstrādātas dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas, tiktāl, ciktāl situācija attiecīgajā dalībvalstī prasa steidzamu rīcību, kas pamato šādu pasākumu tūlītēju veikšanu nopietnu sabiedrības vai dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai ir izpildīts šis pēdējais minētais nosacījums un ievērots samērīguma princips.

(¹) OV C 282, 21.11.2009.

Tiesas (virspalāta) 2011. gada 14. jūnija spriedums (*Amtsgericht Bonn* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Pfleiderer AG/Bundeskartellamt*

(Lieta C-360/09) (¹)

(Konkurence — Administratīvais process — Atbilstoši valsts iecietības programmai iesniegti dokumenti un informācija — Kaitējums Eiropas Konkurences iestāžu tīklā ietilpstošo iestāžu sadarbības efektivitātei un pienācīgai darbībai, kas iespējami rodas, ļaujot trešajām personām iepazīties ar šādiem dokumentiem)

(2011/C 232/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Bonn

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Pfeleiderer AG

Atbildētājs: Bundeskartellamt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Amtsgericht Bonn* — Kopienų tiesību normu karteļu jomā, konkrēti Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.), 11. un 12. panta, kā arī EKL 10. panta otrās daļas, lasot kopā ar EKL 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, interpretācija — Dokumenti un informācija, ko dalībvalstu konkurences iestādēm atbilstoši valsts iecietības programmai iesnieguši pieteikumu iecietības režīma piemērošanai iesniedzēji — Kaitējums Eiropas Konkurences iestāžu tīklā ietilpstošo iestāžu sadarbības efektivitātei un pienācīgai darbībai, kas iespējami rodas, ļaujot trešajām personām iepazīties ar šādiem dokumentiem

Rezolutīvā daļa:

Savienības tiesību normas karteļu jomā, konkrēti Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti LESD 101. un 102. pantā, jāinterpretē tādējādi, ka tajās netiek liegts, ka persona, kurai Savienības konkurences tiesību pārkāpuma rezultātā ir nodarīts kaitējums un kura vēlas saņemt zaudējumu atlīdzību, saņem atļauju iepazīties ar dokumentiem saistībā ar kādu iecietības procedūru attiecībā uz šā pārkāpuma izdarītāju. Tomēr nosacījumus, ar kādiem šāda iepazīšanās ir jāatļauj vai jāatsaka, izvirza dalībvalstu tiesas, ņemot vērā savas valsts tiesības un izvērtējot Savienības tiesībās aizsargātās intereses.

(¹) OV C 297, 05.12.2009.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 22. jūnija spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Marie Landtová/Česká správa sociálního zabezpečení

(Lieta C-399/09) (¹)

(Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Sociālais nodrošinājums — Starp divām dalībvalstīm noslēgta konvencija sociālā nodrošinājuma jomā pirms to pievienošanās Eiropas Savienībai — Kompetentā dalībvalsts pabeigto apdrošināšanas laika posmu novērtēšanai — Vecuma pensija — Tikai dalībvalsts pilsoņiem un tajā dzīvojošajiem piešķirtā pabalsta papildinājums)

(2011/C 232/09)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Marie Landtová

Atbildētāja: Česká správa sociálního zabezpečení

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Nejvyšší správní soud* — EKL 12. panta un Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, (OV L 149, 2. lpp.), 3. panta 1., 7. punkta, 2. punkta c) apakšpunkta, 10. un 46. panta, kā arī III pielikuma A daļas 6. punkta interpretēšana — Vecuma pensija — Dalībvalsts noteikšana, kura ir kompetenta novērtēt pabeigtos apdrošināšanas stāžus — Kopienų tiesību aktu ietekme uz vienošanos, kas sociālā nodrošinājuma jomā noslēgta divu dalībvalstu starpā pirms to pievienošanās Eiropas Savienībai

Rezolutīvā daļa:

1) ar Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunota ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Regulu (EK) Nr. 629/2006, III pielikuma A daļas 6. punktu, to lasot kopā ar tās 7. panta 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, tiek pieļauta tāda valsts tiesību norma kā pamata lietā minētā, kurā paredzēts samaksāt papildu vecuma pabalstu, ja tā apmērs, kas piešķirts, pamatojoties uz 1992. gada 29. oktobrī noslēgtās divpusējās konvencijas starp Čehijas Republiku un Slovākiju saistībā ar pasākumiem situācijas noregulēšanai pēc Čehijas un Slovākijas Federatīvās Republikas sadalīšanās 1992. gada 31. decembrī 20. pantu, ir mazāks nekā tas, kuru varētu saņemt, ja vecuma pensija būtu bijusi aprēķināta atbilstoši Čehijas Republikas tiesību normām;

2) ar Regulas Nr. 1408/71, redakcijā, kas grozīta un atjaunota ar Regulu Nr. 118/97, kura grozīta ar Regulu Nr. 629/2006, 3. panta 1. punkta un 10. panta noteikumiem netiek pieļauta tāda valsts tiesību norma kā pamata lietā minētā, saskaņā ar kuru tiek pieļauts maksāt vecuma pabalsta papildinājumu tikai Čehijas Republikas pilsoņiem, kas dzīvo Čehijas Republikas teritorijā, un tas no Savienības tiesību viedokļa neizbēgami nerada to, ka minētais papildinājums tiek liegts personai, kas atbilst šiem diviem nosacījumiem.

(¹) OV C 24, 30.01.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Niederlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Stichting de Thuiskopie/Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

(Lieta C-462/09) ⁽¹⁾

(Tiesību aktu tuvināšana — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Reproducēšanas tiesības — Izņēmumi un ierobežojumi — Izņēmums saistībā ar kopēšanu privātai lietošanai — 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts — Taisnīga atlīdzība — Šīs atlīdzības finansējumam paredzētās nodevas parādnieks — Tālpārdošana starp divām personām, kas dzīvo dažādās dalībvalstīs)

(2011/C 232/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Stichting de Thuiskopie

Atbildētāji: Opus Supplies Deutschland GmbH, Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, it īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta interpretācija — Reproducēšanas tiesības — Taisnīga atlīdzība — Tālpārdošana starp divām personām, kas dzīvo divās dažādās dalībvalstīs — Tiesību akti, kas neļauj atgūt atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, it īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 5. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka galalietotājs, kas privāti veic aizsargāta darba reproducēšanu, principā ir jāuzskata par minētajā 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās taisnīgās atlīdzības parādnieku. Tomēr dalībvalstis drīkst noteikt nodevu par privāto kopēšanu personām, kuras nodod šī galalietotāja rīcībā digitālās reproducēšanas iekārtas, ierīces vai datu nesējus, jo šīm personām ir iespēja iekļaut šīs nodevas summu cenā, ko galalietotājs maksā par minēto nodošanu rīcībā;
- 2) Direktīva 2001/29, it īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts, un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij — kura ir ieviesusi sistēmu attiecībā uz nodevu par privāto kopēšanu, kas noteikta aizsargāto darbu reproducēšanai paredzēto informā-

cijas nesēju ražotājam vai importētājam, un kuras teritorijā autoriem tiek nodarīts kaitējums ar to, ka pircēji, kuri tur dzīvo, lieto autoru darbus privātiem mērķiem, — ir jāgarantē, ka šie autori faktiski saņem taisnīgu atlīdzību, kas paredzēta, lai tiem atlīdzinātu šo kaitējumu. Šajā ziņā viens pats apstāklis, ka profesionālais digitālās reproducēšanas iekārtu, ierīču vai datu nesēju pārdevējs atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā dalībvalstī, kurā dzīvo pircēji, neietekmē šo pienākumu attiecībā uz rezultātu. Valsts tiesai gadījumā, ja nav iespējams nodrošināt taisnīgās atlīdzības iekasēšanu no pircējiem, ir jāinterpretē savas valsts tiesības tādējādi, lai šo atlīdzību varētu iekasēt no parādnieka, kurš rīkojas komersanta statusā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (Upravno sodišče Republike Slovenije — Slovēnijas Republika — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Marija Omejc/Slovēnijas Republika

(Lieta C-536/09) ⁽¹⁾

(Kopējā lauksaimniecības politika — Kopienas atbalsta shēmas — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām atbalsta shēmām — Regula (EK) Nr. 796/2004 — Apstāklis, kas liedz veikt pārbaudi uz vietas — Jēdziens — Lauksaimnieks, kas nedzīvo saimniecībā — Lauksaimnieka pārstāvis — Jēdziens)

(2011/C 232/11)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Upravno sodišče Republike Slovenije

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Marija Omejc [Marija Omejc]

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Upravno sodišče Republike Slovenije — Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.), 23. panta 2. punkta interpretācija — Jēdziens “izdarīt pārbaudi uz vietas” — Jēdziens “pārstāvis lauksaimniekam, kurš nedzīvo lauksaimniecības uzņēmuma atrašanās vietā”

Rezolutīvā daļa:

- 1) izteiciens "ja [...] liedz izdarīt pārbaudi uz vietas", kas ietverts Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 23. panta 2. punktā, ir Savienības tiesību autonomš jēdziens, kas jāinterpretē vienveidīgi visās dalībvalstīs tādejādi, ka tas papildus darbībām, kuras tiek veiktas ar nodomu, ir piemērojams arī jebkādai citai darbībai vai bezdarbībai, kurā var tikt vainota lauksaimnieka vai tā pārstāvja nolaidība, ja to rezultātā pārbaudi uz vietas nevar izdarīt pilnībā, ja šis lauksaimnieks vai tā pārstāvis nav veicis visus pasākumus, ko saprātīgi varēja no viņa sagaidīt, lai nodrošinātu, ka šāda pārbaude tiek izdarīta pilnībā;
- 2) attiecīgo atbalsta pieteikumu noraidīšana atbilstoši Regulas Nr. 796/2004 23. panta 2. punktam nav atkarīga no tā, vai lauksaimnieks vai tā pārstāvis ir ticis atbilstošā veidā informēts par to pārbaudes uz vietas daļu, kurā nepieciešama tā dalība;
- 3) Regulas Nr. 796/2004 23. panta 2. punktā paredzētais jēdziens "pārstāvis" ir Savienības tiesību autonomš jēdziens, kas jāinterpretē vienveidīgi visās dalībvalstīs tādejādi, ka tas pārbaudēs uz vietas attiecas uz visām pilngadīgajām rīcībspējīgajām personām, kas dzīvo saimniecībā un kam ir uzticēta vismaz daļa attiecīgā lauksaimniecības uzņēmuma pārvaldīšanas, ciktāl lauksaimnieks ir skaidri izteicis savu gribu šo personu pilnvarot sevi pārstāvēt un attiecīgi ir apņēmis uzņemties visas šīs personas darbības un nerīkošanos;
- 4) Regulas Nr. 796/2004 23. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka lauksaimniekam, kas nedzīvo saimniecības, par kuru viņš ir atbildīgs, atrašanās vietā, nav jāieceļ pārstāvis, kam principā visu laiku būtu jābūt sasniedzamam šajā uzņēmumā.

(¹) OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-10/10) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kapitāla brīva aprīte — Pētniecības un mācību organizācijām veiktu ziedojumu summas atskaitīšana — Vienīgi iekšzēmē reģistrētām organizācijām veiktu ziedojumu atskaitīšana)

(2011/C 232/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lyal un W. Mölls)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — C. Pesendorfer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 56. panta un 1992. gada 2. maija Eiropas Ekonomikas zonas līguma (OV 1994, L 1, 3. lpp.) 40. panta pārkāpums — Valsts tiesiskais regulējums, kurā nodokļu atvieglojuma piešķiršanai par ziedojumiem publiskām pētniecības un mācību organizācijām ir paredzēts nosacījums, ka ziedojuma saņēmējam ir jābūt reģistrētam šajā valstī

Rezolutīvā daļa:

- 1) laudama atskaitīt no bāzes, ko apliek ar nodokli, ziedojumus pētniecības un mācību organizācijām tikai tad, ja tās reģistrētas Austrijā, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti EKL 56. pantā un 1992. gada 2. maija EEZ līguma 40. pantā;
- 2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 63, 13.03.2010

Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (Højesteret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Unomedical A/S/Skatteministeriet

(Lieta C-152/10) (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Drenāžas plastmasas maisiņi dialīzei, kas paredzēti tikai hemodializatoriem (mākslīgajām nierēm) — Urīna drenāžas plastmasas maisiņi, kas paredzēti tikai katetriem — Pozīcija 9018 un 3926 — Jēdzieni "daļas" un "piederumi" — Citi plastmasas izstrādājumi)

(2011/C 232/13)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Højesteret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Unomedical A/S

Atbildētāja: Skatteministeriet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Højesteret — Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) I pielikuma interpretācija — Drenāžas plastmasas maisi, kas paredzēti izmantošanai tikai kopā ar dializatoru — Klasificēšana apakšpozīcijā 9018 90 30 vai 3926 90 99 — Drenāžas plastmasas maisi, kas paredzēti izmantošanai tikai kopā ar katetru — Klasificēšana apakšpozīcijā 9018 39 00 vai 3926 90 99 — Jēdzieni "daļa un/vai piederums"

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā, — versijās, kas ir piemērojamas pamata lietā, — ir jāinterpretē tādējādi, ka no plastmasas ražoti drenāžas maisiņi dialīzei, kas īpaši ir paredzēti izmantošanai kopā ar hemodializatoru (mākslīgo nieri) un kurus var izmantot tikai šādi, laika posmā no 2001. gada maija līdz 2003. gada decembrim bija jāklasificē šīs nomenklatūras apakšpozīcijā 3926 90 99 kā “plastmasas un to izstrādājumi” un ka no plastmasas ražoti urīna drenāžas maisiņi, kas ir īpaši paredzēti izmantošanai kopā ar katetru un kurus tādēļ var izmantot tikai šādi, šajā pašā laika posmā bija jāklasificē minētās nomenklatūras apakšpozīcijā 3926 90 99 kā “plastmasas un to izstrādājumi”.

(¹) OV C 148, 05.06.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums (*Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach* (Polijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Logstor ROR Polska Sp z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach*

(Lieta C-212/10) (¹)

(Nodokļi — Kapitāla nodoklis — Direktīva 69/335/EEK — Netiešie nodokļi, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai — Nodokļa uzlikšana aizdevumam, ko kapitālsabiedrībai piešķir persona, kam ir tiesības saņemt šīs pašas sabiedrības peļņas procentus — Dalībvalsts tiesības atkārtoti ieviest nodokli, kas dienā, kad tā pievienojās Eiropas Savienībai, vairs nebija spēkā)

(2011/C 232/14)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Logstor ROR Polska Sp z o.o.*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach* — Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai (OV L 249, 25. lpp.), kas ir grozīta ar 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK (OV L 156, 23. lpp.), 4. panta 2. punkta interpretācija — Dalībvalsts tiesības atkārtoti ieviest nodokli, no kura tā bija atteikusies dienā, kad tā pievienojās Eiropas Savienībai — Kapitāla nodoklis — Nodokļa uzlikšana

aizdevumam, ko kapitālsabiedrībai piešķir persona, kam ir tiesības saņemt šīs pašas sabiedrības peļņas procentus

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1969. gada 17. jūlija Direktīvas 69/335/EEK par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, kas grozīta ar Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīvu 85/303/EEK, 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā dalībvalsts no jauna ieviests kapitāla nodoklis, kas tiek uzlikts kapitālsabiedrību saņemtajiem aizdevumiem, ja aizdevuma devējam ir tiesības saņemt daļu no sabiedrības peļņas, ja šī dalībvalsts sākotnēji ir atteikusies no šī nodokļa iekasēšanas.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas (ceturtā palāta) 2011. gada 16. jūnija spriedums — *Union Investment Privatfonds GmbH/UniCredito Italiano SpA* un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-317/10 P P) (¹)

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiskas preču zīmes “UNIWEB” un “UniCredit Wealth Management” — Valsts vārdisku preču zīmju “UNIFONDS” un “UNIRAK”, kā arī valsts grafiskas preču zīmes “UNIZINS” īpašnieka iebildumi — Sajaukšanas iespējas vērtējums — Asociācijas iespēja — Preču zīmju sērija vai saime)

(2011/C 232/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Union Investment Privatfonds GmbH* (pārstāvji — J. Zindel un C. Schmid, Rechtsanwälte)

Pārējie Lietas dalībnieki: *UniCredito Italiano SpA* (pārstāvis — G. Floridia, avvocato) un Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Bullock)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 27. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-303/06 un T-337/06 *UniCredito Italiano/ITSB* — *Union Investment Privatfonds*, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja *Union Investment Privatfonds GmbH* pieteikumus saistībā ar prasībām par diviem ITS B Apelāciju otrās padomes lēmumiem: 2006. gada 5. septembra lēmumu (apvienotās lietas R 196/2005-2 un R 211/2005-2) un 2006. gada 25. septembra lēmumu (apvienotās lietas R 456/2005-2 un R 502/2005-2) attiecībā uz iebildumu procesiem starp *Union Investment Privatfonds GmbH* un *UniCredito Italiano SpA*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 27. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās T-303/06 un T-337/06 *UniCredit Italiano/ITSB — Union Investment Privatfonds* (“UNIWEB”);
- 2) nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;
- 3) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

(¹) OV C 146, 11.09.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 11. maija rīkojums (*Varhoven kasatsionen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Tony Georgiev Semerdzhiev/ET Del-Pi-Krasimira Mancheva*

(Lieta C-32/10) (¹)

(Reglamenta 92. panta 1. punkts — Direktīva 90/314/EEK — Kompleksie ceļojumi, brīvdienas un ekskursijas — Fakti pirms Bulgārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība atbildēt uz prejudiciālajiem jautājumiem)

(2011/C 232/16)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven kasatsionen sad (Bulgārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Tony Georgiev Semerdzhiev*

Atbildētājs: *ET Del-Pi-Krasimira Mancheva*

Piedaloties: *ZAD BULSTRAD VIG*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Varhoven kasatsionen sad* — Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīvas 90/314/EEK par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām (OV L 158, 59. lpp.) 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta, 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) daļas un 5. panta 2. punkta 3. un 4. daļas interpretācija — Jēdziens “citi tūrisma pakalpojumi”, kas nav saistīti ar pārvadāšanu vai izmitināšanu, bet ko apmaksā organizators — Organizatora pienākums parakstīt priekš katra patērētāja individuālās apdrošināšanas līgumu un pirms ceļojuma viņam izsniegt apdrošināšanas polises oriģinālu — Organizatora pienākums parakstīt individuālās palīdzības līgumu, kas nelaimes gadījumā sedz repatriācijas izmaksas — Jēdziens “zaudējumi”, kas rodas patērētājam līguma neizpildes vai nepienācīgas izpildes gadījumā — Atlīdzības par morālo kaitējumu iekļaušana

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē acīmredzami neietilpst atbilstu sniegšana uz *Varhoven kasatsionen sad* (Bulgārija) uzdotajiem jautājumiem.

(¹) OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas (piektā palāta) 2011. gada 23. maija rīkojums (*Tribunal de première instance de Namur* (Belģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)/État belge — SPF Finances*

(Apvienotās lietas C-267/10 un C-268/10) (¹)

(LES 6. panta 1. punkts — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pants — Smēķējamās tabakas glabāšana un pārdošana — Valsts tiesību normas, ar kurām tabakas izstrādājumiem tiek atļauts piemērot akcīzes nodokli — Acīmredzama Tiesas kompetences neesamība)

(2011/C 232/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Namur

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *André Rossius (C-267/10), Marc Collard (C-268/10)*

Atbildētāja: *État belge — SPF Finances*

piedaloties: *État belge — Service public fédéral Défense*

Priekšmets

Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunal de première instance de Namur* — LES 6. panta 1. punkta pirmās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. panta interpretācija — Valsts tiesiskā regulējuma, saskaņā ar kuru ir atļauts ražot, importēt, reklamēt un pārdot smēķēšanai paredzētus tabakas izstrādājumus, kas atzīti par ļoti kaitīgiem, saderīgums ar cilvēka veselības aizsardzības mērķi — Valsts tiesību normu, saskaņā ar kurām tabakas izstrādājumiem ir atļauts piemērot akcīzes nodokli, spēkā esamība, ņemot vērā iepriekš minētās [ES] tiesību normas

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz jautājumiem, kurus *Tribunal de première instance de Namur* (Belģija) ir uzdevusi ar 2010. gada 24. marta lēmumiem.

(¹) OV C 221, 14.08.2010.

**Tiesas 2011. gada 14. aprīļa rīkojums — Luigi Marcuccio/
Eiropas Savienības Tiesa**

(Lieta C-460/10 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ārpuslīgumiskā atbildība — Prasītāja pārstāvēšana — Advokāts, kam nav pilnvaras — Apelācijas sūdzības paziņošana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Eiropas Savienības Tiesa — Noraidīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Iespējamais kaitējums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Daļēji acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami nepamatota apelācijas sūdzība)

(2011/C 232/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvis — A. V. Placco)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2010. gada 6. jūlija rīkojumu lietā T-401/09 Marcuccio/Komisija, ar ko Vispārējā tiesa noraidīja, pirmkārt, prasību atcelt iespējamās Tiesas nolēmumus, ar kuriem tā ir noraidījusi prasību atlīdzināt kaitējumu, kas radies iespējama pārkāpuma dēļ, kurš izdarīts, paziņojot Luigi Marcuccio apelācijas sūdzību lietā T-20/09 P, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) L. Marcuccio atlīdzina tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 328, 04.12.2010.

**Tiesas (septītā palāta) 2011. gada 15. aprīļa rīkojums
(Commissione tributaria provinciale di Parma (Itālija)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Danilo Debiasi/
Agnazia delle Entrate, Ufficio di Parma**

(Lieta C-613/10) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Acīmredzama nepieņemamība)

(2011/C 232/19)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Parma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Danilo Debiasi

Atbildētājs: Agnazia delle Entrate, Ufficio di Parma

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Commissione tributaria provinciale di Parma — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 13. panta A punkta interpretācija — Priekšnodokļa atskaitīšana — Publikas vai privātas veselības aprūpes iestādes, kas veic no nodokļa atbrīvotu darbību — Valsts tiesību akti, kuros ir izslēgta nodokļa atskaitīšana saistībā ar tādu preču vai pakalpojumu iegādi, kas izmantoti minētajām no nodokļa atbrīvotajām darbībām

Rezolutīvā daļa:

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Commissione tributaria provinciale di Parma (Itālija) iesniegusi ar 2010. gada 7. jūlija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 80, 12.03.2011.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2001. gada 18.
aprīlī iesniedza Fővárosi Bíróság (Ungārija) — Bericap
Záródástechnikai Bt./Plastinnova 2000 Kft.**

(Lieta C-180/11)

(2011/C 232/20)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Bericap Záródástechnikai Bt.

Atbildētāja: Plastinnova 2000 Kft.

Cits lietas dalībnieks: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (agrāk — Magyar Szabadalmi Hivatal)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesībām atbilst tas, ka procesā par lēmuma grozīšanu, kas pieņemts saistībā ar lūgumu par lietderīgā modeļa aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu, pasākumi, procedūras un tiesību aizsardzības līdzekļi ir izstrādāti tā, ka valsts tiesai nav saistoši lietas dalībnieku prasījumi un citi paziņojumi, kam ir juridiskas sekas, un konkrētāk, ka tiesa pēc savas ierosmes var pieprasīt iesniegt pierādījumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem?
- 2) Vai Eiropas Savienības tiesībām atbilst tas, ka procesā par lēmuma grozīšanu, kas pieņemts saistībā ar lūgumu par lietderīgā modeļa aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu, pasākumi, procedūras un tiesību aizsardzības līdzekļi ir izstrādāti tā, ka valsts tiesai, pieņemot lēmumu, šajā saistībā nav saistošs ne administratīvais lēmums, kas pieņemts saistībā ar lūgumu par spēkā neesamības atzīšanu, ne lietas fakti, kas norādīti administratīvajā lēmumā, ne arī, konkrētāk, spēkā neesamības iemesli, kas formulēti administratīvā procesa laikā, vai paziņojumi, novērtējumi un pierādījumi, kas iesniegti administratīvā procesa laikā?

- 3) Vai Eiropas Savienības tiesībām atbilst tas, ka procesā par lēmuma grozīšanu, kas pieņemts saistībā ar jaunu lūgumu par lietderīgā modeļa aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu, pasākumi, procedūras un tiesību aizsardzības līdzekļi ir izstrādāti tā, ka valsts tiesa no pierādījumiem, kuri attiecas uz jauno lūgumu — tostarp pierādījumiem, kuri attiecas uz pašreizējo stāvokli, — izslēdz tos, kuri jau tikuši iesniegti, lai pamatotu iepriekšējo lūgumu par lietderīgā modeļa aizsardzības atzīšanu par spēkā neesošu?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-385/07 *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*/Eiropas Komisija 2011. gada 27. aprīlī iesniedza *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*

(Lieta C-204/11 P)

(2011/C 232/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)* (pārstāvji — A. Barav un D. Reymond, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atstāt spēkā Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-385/07 pieņemamības ziņā;
- atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-385/07 pēc būtības tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta *FIFA World Cup™* “parasto” spēļu ierakstīšana Beļģijas “sabiedrībai īpaši svarīgu notikumu” sarakstā direktīvas izpratnē;
- taisīt galīgu spriedumu saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *FIFA* tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) **Kļūda tiesību piemērošanā, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums, Direktīvas 89/552/EEK⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK⁽²⁾, 3.a panta 2. punkta un ES tiesību pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana** (pārbaudes tiesā apmēra pārsniegšana, pretrunīgs pamatojums, apstrīdētajā lēmumā neminētu iemeslu norādīšana par *FIFA World Cup™* kategorizēšanu un nepareizu juridisku secinājumu izdarīšana no tiem, pierādīšanas pienākuma maiņa)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, norādot iemeslus, kas nav minēti Komisijas lēmumā⁽³⁾, lai konstatētu, ka Komisija ir pareizi raksturojusi *FIFA World Cup™* kā “pēc sava rakstura vienu notikumu” Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, piemērošanas aspektā, sniedzot pretrunīgu un nesaskanīgu pamatojumu, atzīstot, ka dalībvalstīm nav jānorāda konkrēti iemesli visa *FIFA World Cup™* ierakstīšanai īpaši svarīgu notikumu sarakstā, un mainot pierādīšanas pienākumu.

- 2) **Kļūda tiesību piemērošanā, Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, 3.a panta 1. punkta pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums** (nepareizs *FIFA World Cup™* raksturojums, pārbaudes tiesā apmēra pārsniegšana, paļaušanās uz apstrīdētajā lēmumā neminētiem apsvērumiem, kļūdaini to faktu vērtējums, kas attiecas uz “parastajām” spēlēm, un nepareizu juridisku secinājumu izdarīšana no tiem, apstrīdētajā lēmumā sniegtā pamatojuma atzīšana par pietiekamu, izvirzīto argumentu neizvērtēšana)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārkāpa ES tiesības, atzīstot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka viss *FIFA World Cup™* ir Beļģijas sabiedrībai īpaši svarīgs notikums Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, izpratnē. Proti, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un izdarījusi nepareizus juridiskus secinājumus no faktiem, apstiprinot Komisijas nepamatoto atzinumu, ka viss *FIFA World Cup™* izraisa “izraisa īpašu rezonansi Beļģijā”, ka tas tradicionāli ir ticis pārraidīts bezmaksas televīzijas kanālos un ir piesaistījis lielu skatītāju skaitu.

- 3) **Kļūda tiesību piemērošanā, LESD pārkāpums, Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, 3.a panta 1. un 2. punkta pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums** (pārbaudes tiesā apmēra neievērošana, atzinums, ka Komisija ir pareizi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka paziņotie Beļģijas pasākumi ir saderīgi ar ES tiesībām un ar tiem saistītie ierobežojumi ir samērīgi, tiesību uz informāciju un sabiedrības interešu gūt plašas iespējas vērot sabiedrībai īpaši svarīgus notikumus televīzijā apmēra nepareiza interpretācija)

Šim pamatam ir divas daļas:

Pirmā daļa: Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, nolemjot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi, ka paziņotie Beļģijas pasākumi bija saderīgi ar ES tiesībām, kaut gan apstrīdētajā lēmumā nebija apskatīts jautājums par tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojumiem. ES tiesības Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī, atzīstot, ka tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojumi bija samērīgi, un nolemjot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi bija samērīgi.

Otrā daļa: Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, nolemjot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi, ka paziņotie Beļģijas pasākumi bija saderīgi ar ES tiesībām, kaut gan apstrīdētajā lēmumā netika apskatīts jautājums par FIFA tiesību uz īpašumu ierobežojumiem. ES tiesības Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī, nolemjot, ka FIFA tiesību uz īpašumu ierobežojumi bija samērīgi.

(¹) Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 224. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/36/EK, ar ko groza Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 202, 60. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 2. sēj., 321. lpp.).

(³) Komisijas 2007. gada 25. jūnija Lēmums 2007/479/EK par to Beļģijas pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 180, 24. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-68/08 *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*/Eiropas Komisija 2011. gada 27. aprīlī iesniedza *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)*

(Lieta C-205/11 P)

(2011/C 232/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Fédération Internationale de Football Association (FIFA)* (pārstāvji — A. Barav un D. Reymond, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Beļģijas Karaliste, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atstāt spēkā Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-68/08 pieņemamības ziņā;
- atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 17. februāra spriedumu lietā T-68/08 pēc būtības tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta *FIFA World Cup™* “parasto” spēļu ierakstīšana Apvienotās Karalistes “sabiedrībai īpaši svarīgu notikumu” sarakstā direktīvas izpratnē;
- taisīt galīgu spriedumu saskaņā ar Tiesas Statūtu 61. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt *FIFA* tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un šajā apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) **Kļūda tiesību piemērošanā, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums, Direktīvas 89/552/EEK (¹), kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK (²), 3.a panta 2. punkta un ES tiesību pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana** (pārbaudes tiesā apmēra pārsniegšana, pretrunīgs pamatojums, apstrīdētajā lēmumā neminētu iemeslu norādīšana par *FIFA World Cup™* kategorizēšanu un nepareizu juridisku secinājumu izdarīšana no tiem, pierādīšanas pienākuma maiņa)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, norādot iemeslus, kas nav minēti Komisijas lēmumā (³), lai konstatētu, ka Komisija ir pareizi raksturojusi *FIFA World Cup™* kā “pēc sava rakstura vienu notikumu” Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, piemērošanas aspektā, sniedzot pretrunīgu un nesaskanīgu pamatojumu, atzīstot, ka dalībvalstīm nav jānorāda konkrēti iemesli visa *FIFA World Cup™* ierakstīšanai īpaši svarīgu notikumu sarakstā, un mainot pierādīšanas pienākumu.

- 2) **Kļūda tiesību piemērošanā, Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, 3.a panta 1. punkta pārkāpums, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana** (atzīstot, ka Komisija pareizi atzinusi, ka Apvienotās Karalistes pasākumu saraksts bija izveidots “skaidri un pārskatāmi”)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, atzīstot, ka Komisija likumīgi atzinusi, ka Apvienotās Karalistes saraksts bija izveidots “skaidri un pārskatāmi”, kā ir paredzēts Direktīvā 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, lai gan par visa *FIFA World Cup™* iekļaušanu šajā sarakstā tika lemts pretēji vienbalsīgam pretējam padomam un lai gan tas Komisijai tika paziņots tostarp ar pamatojumu, kas nepastāvēja saraksta izveidošanas laikā.

- 3) **Kļūda tiesību piemērošanā, Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, 3.a panta 1. punkta pārkāpums,, nepareiza LESD 296. panta piemērošana, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums** (nepareizs FIFA World Cup™ raksturojums, pārbaudes tiesā apmēra pārsniegšana, paļaušanās uz apstrīdētajā lēmumā neminētiem apsvērumiem, kļūdainš to faktu vērtējums, kas attiecas uz “parastajām” spēlēm, un nepareizu juridisku secinājumu izdarīšana no tiem, apstrīdētajā lēmumā sniegtā pamatojuma atzīšana par pietiekamu, izvirzīto argumentu neizvērtēšana)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārkāpa ES tiesības, atzīstot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka viss FIFA World Cup™ ir Apvienotās Karalistes sabiedrībai īpaši svarīgs notikums Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, izpratnē. Proti, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un izdarījusi nepareizus juridiskus secinājumus no faktiem, apstiprinot Komisijas nepamatoto atzinumu, ka viss FIFA World Cup™ izraisa “izraisa īpašu rezonansi Apvienotajā Karalistē”, ka tas tradicionāli ir ticis pārraidīts bezmaksas televīzijas kanālos un ir piesaistījis lielu skatītāju skaitu.

- 4) **Kļūda tiesību piemērošanā, ES tiesību pārkāpums, Direktīvas 89/552/EEK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/36/EK, 3.a panta 1. un 2. punkta pārkāpums, nepareiza LESD 296. panta piemērošana, Tiesas Statūtu 36. panta pārkāpums** (pārbaudes tiesā apmēra neievērošana, atzinums, ka Komisija ir pareizi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka paziņotie Apvienotās Karalistes pasākumi ir saderīgi ar ES tiesībām un ar tiem saistītie ierobežojumi ir samērīgi, tiesību uz informāciju un sabiedrības interešu gūt plašas iespējas vērot sabiedrībai īpaši svarīgus notikumus televīzijā apmēra nepareiza interpretācija)

Šim pamatam ir trīs daļas:

Pirmā daļa: Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, nolēmot, ka Komisija likumīgi atzinusi, ka paziņotie Apvienotās Karalistes pasākumi bija saderīgi ar ES tiesībām, kaut gan apstrīdētajā lēmumā nebija apskatīts jautājums par tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojumiem. ES tiesības Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī, atzīstot, ka tiesību veikt uzņēmējdarbību ierobežojumi bija samērīgi, un nolēmot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi bija samērīgi.

Otrā daļa: Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, nolēmot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi, ka paziņotie Apvienotās Karalistes pasākumi bija saderīgi ar ES tiesībām, kaut gan apstrīdētajā lēmumā netika apskatīts jautājums par FIFA tiesību uz īpašumu ierobežojumiem. ES tiesības Vispārējā tiesa esot

pārkāpusi arī, nolēmot, ka FIFA tiesību uz īpašumu ierobežojumi bija samērīgi.

Trešā daļa: Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pārkāpusi ES tiesības, nolēmot, ka Komisija ir likumīgi atzinusi un pietiekami pamatojusi savu atzinumu, ka paziņotie Apvienotās Karalistes pasākumi bija saderīgi ar ES konkurences noteikumiem, tāpēc ka pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi bija pamatoti. ES tiesības Vispārējā tiesa esot pārkāpusi arī, nolēmot, ka Komisijai nebija jānosaka konkrētais tirgus, lai novērtētu kompetences ierobežojumus, un ka minētie pasākumi neietvēra speciālu tiesību piešķiršanu LESD 106. panta 1. punkta izpratnē.

- (1) Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīva 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 298, 23. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 1. sēj., 224. lpp.).
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 30. jūnija Direktīva 97/36/EK, ar ko groza Direktīvu 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 202, 60. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 2. sēj., 321. lpp.).
- (3) Komisijas 2007. gada 16. oktobra Lēmums 2007/730/EK par to Apvienotās Karalistes pasākumu saderību ar Kopienas tiesībām, kuri pieņemti saskaņā ar 3.a panta 1. punktu Padomes Direktīvā 89/552/EEK par dažu tādu televīzijas raidījumu veidošanas un apraides noteikumu koordinēšanu, kas ietverti dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos (OV L 295, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza Fővárosi Ítéltábla (Ungārija) — Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság un Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe/ Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Lieta C-218/11)

(2011/C 232/23)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Ítéltábla

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Észak-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Édukovízig) un Hochtief Construction AG Magyarországi Fióktelepe

Atbildētāja: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Personas, kas iestājušās lietā: Vegyészter Építő és Szerelő Zrt. un MÁVÉPCELL Kft.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikumu, ka Padomes Direktīvas 2004/18/EK (¹⁾ 44. panta 2. punktā noteiktie minimālie iespēju līmeņi prasāmi atbilstīgi minētās direktīvas 47. panta 1. punkta b) apakšpunktam, var interpretēt tādējādi, ka līgumslēdzējas iestādes ir tiesīgas minimālos iespēju līmeņus saistīt ar vienu vienīgu grāmatvedības dokumenta (bilances) rādītāju, ko tās izvēlējušās, lai pārbaudītu ekonomisko un finanšu stāvokli?
- 2) Vai, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, minētajā direktīvas 44. panta 2. punktā prasītais atbilstības nosacījums ir izpildīts ar minimālā iespēju līmeņa noteikšanai izvēlēto rādītāju (bilances peļņas vai zaudējumu aprēķinu), kura saturs atkarībā no dažādu dalībvalstu grāmatvedības tiesību aktos noteiktā ir atšķirīgs?
- 3) Vai, lai tiktu ņemtas vērā dalībvalstu starpā neapšaubāmi esošās atšķirības, pietiek, ka papildus ekonomiskā un finanšu stāvokļa apliecināšanai izvēlētajiem dokumentiem līgumslēdzēja iestāde nodrošina iespēju izmantot ārējos resursus (47. panta 3. punkts), vai arī, lai atbilstības nosacījums tiktu izpildīts attiecībā uz visiem līgumslēdzējas iestādes prasītajiem dokumentiem, tai ir jānodrošina, ka minēto iespēju var pierādīt kā citādi (47. panta 5. punkts)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 7. sēj., 132. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — BrainProducts GmbH/BioSemi V.O.F. u.c.

(Lieta C-219/11)

(2011/C 232/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: BrainProducts GmbH

Atbildētāji: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Prejudiciālie jautājumi

Vai priekšmets, ko ražotājs ir paredzējis, lai cilvēki varētu to izmantot fizioloģiska procesa izpētei, ir medicīnas ierīce Direktīvas 93/42/EEK (¹) 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma izpratnē tikai tad, ja tas ir paredzēts medicīniskam mērķim?

(¹) Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/42/EEK par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 1. lpp.), kas pēdējo reizi ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvu 2007/47/EK (OV L 247, 21. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 11. maijā iesniedza Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Vācija) — Leyla Ecem Demirkan/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-221/11)

(2011/C 232/25)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Leyla Ecem Demirkan

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pakalpojumu sniegšanas brīvības jēdzienā Nolīguma par asociācijas izveidi starp Eiropas Ekonomikas kopienas un Turciju 1970. gada 23. novembra Papildprotokola (¹) 41. panta 1. punkta izpratnē ietilpst arī pasīvā pakalpojumu sniegšanas brīvība?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai pasīvās pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzība asociācijas tiesībās atbilstoši Papildprotokola 41. panta 1. punktam ir attiecināma arī uz Turcijas pilsoņiem, kuri tāpat kā prasītāja vēlas ieceļot Vācijas Federatīvajā Republikā nolūkā tur uzturēties uz laiku līdz trim mēnešiem, nevis lai saņemtu kādu konkrētu pakalpojumu, bet lai apciemotu radus, un kuri atsaucas vien uz pakalpojumu saņemšanas iespējamību Vācijas Federācijas teritorijā?

(¹) OV 1972, L 293, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. maijā iesniedza Administrativen Sad Varna (Bulgārija) — TETS Haskovo AD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

(Lieta C-234/11)

(2011/C 232/26)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: TETS Haskovo AD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Sentralno Upravlenie na Natsionalna Agentsia po Prihodate

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā ir jāinterpretē jēdziens "īpašuma iznīcināšana" Direktīvas 2006/112 (¹) 185. panta 2. punkta izpratnē, un vai iegādes brīdī atskaitītā priekšnodokļa koriģēšanas nolūkā ir nozīme iznīcināšanas motīviem un/vai apstākļiem, kādos tā notikusi?
- 2) Vai pienācīgi apliecināta aktīvu iznīcināšana vienīgi ar mērķi radīt jaunus un modernākus aktīvus tādām pašām nolūkam ir jāsaprot kā atskaitāmā priekšnodokļa summu noteicošo sastāvdaļu izmaiņas Direktīvas 2006/112 185. panta 1. punkta izpratnē?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā dalībvalstīm ir atļauts paredzēt koriģēšanu īpašuma iznīcināšanas gadījumā, ja tā iegādes brīdī nav veikta samaksa vai ir tikusi veikta daļēja samaksa?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 1. un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā PVN likuma 79. panta 3. punkts un 80. panta 2. punkta 1) apakšpunkts, kurā tiek prasīta atskaitīta priekšnodokļa koriģēšana tāda īpašuma iznīcināšanas gadījumos, kura iegādes brīdī ir samaksāta visa pamatsumma un aprēķinātais nodoklis, un kurā koriģēšanas neveikšana ir atkarīga no cita nosacījuma, nevis samaksas?
- 5) Vai Direktīvas 2006/112 185. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir izslēgta atskaitīta priekšnodokļa koriģēšanas iespēja esošu būvju demontāžas gadījumā, ja demontāžas vienīgais mērķis ir to vietā uzcelt jaunas un modernākas būves, kurām ir tāds pats mērķis kā demontētajām būvēm un kas ir paredzētas tādu darījumu veikšanai, kas pamato tiesības atskaitīt priekšnodokli?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-241/11)

(2011/C 232/27)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — Z. Malůšková, N. Yerrell un K. Ph. Wojcik)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (¹) 8., 9., 13., 15.–18. panta un 20. panta 2.–4. punkta prasības un tādējādi, neizpildot šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus, Čehijas Republika nav izpildījusi spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika noteiktos pienākumus un tādējādi nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 260. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Čehijas Republikai samaksāt Komisijas kontā "Eiropas Savienības pašu resursi":

sodanaudu EUR 5 644,80 apmērā par katru nokavējuma dienu, neveicot spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas 2010. gada 14. janvārī

līdz sprieduma pasludināšanas dienai šajā lietā vai

līdz dienai, kurā Čehijas Republika veiks spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, ja tas notiks agrāk par sprieduma pasludināšanas dienu šajā lietā, un

kavējuma naudu EUR 22 364,16 par katru nokavējuma dienu, neveicot spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas līdz dienai, kurā Čehijas Republika veiks spriedumā lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika paredzētos pasākumus, un

- piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2010. gada 14. janvārī Tiesa pasludināja spriedumu lietā C-343/08 Komisija/Čehijas Republika (²), kurā tā lēma, ka, "noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīvas 2003/41/EK par papildpensijas [arodpensijas] kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību 8., 9., 13., 15.–18. panta un 20. panta 2.–4. punkta prasības, Čehijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus".

Čehijas Republika līdz šim nav informējusi Komisiju, ka tā ir pieņēmusi nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu Direktīvas 2003/41/EK 8., 9., 13., 15.-18. panta un 20. panta 2.-4. punkta prasības, un līdz ar to lai izpildītu šīs direktīvas 22. panta 1. punktā paredzētos pienākumus. Tādēļ Komisija uzskata, ka Čehijas Republika nav veikusi spriedumā lietā C-343/08 paredzētos pasākumus. Atbilstoši LESD 260. panta 2. punktam, ja Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Tiesas spriedumu, tā var vērsties Tiesā, vienlaicīgi norādot sodanaudu vai kavējuma naudu, kas jāmaksā attiecīgajai dalībvalstij un ko Komisija konkrētajos apstākļos uzskata par piemērotu. Pamatojoties uz metodi, kas noteikta Komisijas paziņojumā par EK līguma 228. panta piemērošanu (SEC/2005/1658), Komisija lūdz, lai Tiesa atbilstoši prasījumos norādītajam uzliek sodanaudu un kavējuma naudu.

(¹) OV L 235, 10. lpp.

(²) Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 19. maijā iesniedza Administrativen Sad Sofia-grad (Bulgārija) — Hristo Byankov/Glaven sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (MVR)

(Lieta C-249/11)

(2011/C 232/28)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Hristo Byankov

Atbildētājs: Glaven Sekretar na Ministerstvo na vatrešnite raboti (MVR)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ievērojot pamata lietas faktus, lojālas sadarbības princips prasa atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktam saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantu, ka tāda dalībvalsts tiesību norma, kāda tiek aplūkota pamata lietā — saskaņā ar kuru ir pieļaujama spēka esoša administratīva akta atcelšana, lai izbeigtu pamattiesību pārkāpumu, kas konstatēts ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumu un kas vienlaikus tiek atzīts arī Eiropas Savienības tiesībās, kā piemēram, dalībvalstu pilsoņu brīvas pārvietošanās tiesības — tiek piemērota arī attiecībā uz Savienības tiesību normu par minēto tiesību īstenošanas

ierobežojumiem interpretāciju, kas ir izdarīta ar Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu, ja tiesību pārkāpuma izbeigšanai ir nepieciešams atcelt administratīvo aktu?

- 2) Vai no Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK (¹) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 (²) un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 31. panta 1. un 3. punkta izriet, ka tad, ja dalībvalsts valsts tiesībās ir paredzējusī administratīva akta pārbaudes procedūru, kas ierobežo šīs direktīvas 4. panta 1. punktā noteiktās tiesības, kompetentajai pārvaldes iestādei ir pienākums to pārbaudīt un novērtēt tā tiesiskumu, ņemot vērā arī Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par piemērojamo Savienības tiesību normu interpretāciju, kurās ir regulēti šo tiesību īstenošanas nosacījumi un ierobežojumi, lai nodrošinātu, ka noteiktais tiesību ierobežojums lēmuma par pārbaudi pieņemšanas brīdī nebūtu nesamērīgs, ja administratīvais akts par ierobežojuma noteikšanu šajā brīdī jau ir stājies spēkā?

- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 52. panta 1. punkta otrajā teikumā vai, attiecīgi, Direktīvas 2004/38 27. panta 1. punktā ir atļauts, ka tiek piemērota valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts Eiropas Savienības dalībvalsts valstspiederīgajam noteikt pārvietošanas brīvības ierobežojumu Eiropas Savienībā tikai tādēļ, ka pastāv noteikta, likumā paredzētu summu pārsniedzīga, nenodrošināta saistība pret privātpersonu un, proti, komercsabiedrību, saistībā ar notiekošu izpildes tiesvedību prasījuma piedziņai un neņemot vērā Savienības tiesībās paredzēto iespēju, ka citas dalībvalsts iestāde piedzen prasību?

(¹) OV L 58, 77. lpp.

(²) Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 25. maijā iesniedza Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Shomodi Oskar

(Lieta C-254/11)

(2011/C 232/29)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Atbildētājs: Shomodi Oskar

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1931/2006⁽¹⁾ ([turpmāk tekstā –] “Vietējās pierobežas satiksmes regula”) 5. pants, ar kuru nosaka katras nepārtrauktās uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus — it īpaši, ņemot vērā šīs regulas 2. panta a) punktu un 3. panta 3. punktu, — ir jāinterpretē tādējādi, ka regula pieļauj vairākkārtēju ieceļošanu un izceļošanu, un nepārtrauktu uzturēšanos, kuras maksimālais ilgums nepārsniedz trīs mēnešus, pamatojoties uz dalībvalstu un trešo kaimiņvalstu divpusējiem nolīgumiem saskaņā ar tās 13. pantu tādējādi, ka pirms trīs mēnešu uzturēšanās termiņa izbeigšanās pierobežas iedzīvotājs, kuram ir vietējās pierobežas satiksmes atļauja, var pārtraukt šīs [trīs mēnešu] uzturēšanās nepārtrauktību un, atkārtoti šķērsojot robežu, atkal iegūt tiesības uz trīs mēnešu nepārtrauktu uzturēšanos?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai var uzskatīt, ka Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. panta izpratnē nepārtrauktās uzturēšanās kontinuitāte tiek pārtraukta, ja ieceļošana un izceļošana notiek vienā dienā vai secīgās dienās?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, bet uz otro jautājumu — noraidoša, kāds laika periods vai kādi citi vērtējuma kritēriji ir jāņem vērā, pamatojoties uz Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. pantu, lai konstatētu, ka nepārtrauktās uzturēšanās kontinuitāte ir tikusi pārtraukta?
- 4) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai Vietējās pierobežas satiksmes regulas 5. pantā ietvertais noteikums, kas pieļauj nepārtrauktās uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus, ir jāinterpretē tādējādi, ka uzturēšanās [ilgumā] tiek summētas vairākkārtēja ieceļošana un izceļošana un ka, ņemot vērā Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu (OV 2000, L 239, 19. lpp.), 20. panta 1. punktu, kā arī jebkuras citas tiesību normas attiecībā uz Šengenas telpu, — ja iegūtā summa sasniedz deviņdesmit trīs dienas (trīs mēnešus), vietējās pierobežas satiksmes atļauja nedod tiesības uz papildus uzturēšanos sešu mēnešu laikposma ietvaros, rēķinot no pirmās iebraukšanas dienas?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, vai, aprēķinot kopējo summu, ir jāņem vērā vairākkārtēja ieceļošana un izceļošana, kas notiek vienā dienā, kā arī atsevišķa ieceļošana un izceļošana tajā pašā dienā, un kāda ir piemērojamā aprēķina metode?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus (OV L 405, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 26. maijā iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) — *Kremikovtsi AD*/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma (Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministrs un Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministra vietnieks)

(Lieta C-262/11)

(2011/C 232/30)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Kremikovtsi AD*

Atbildētāji: *Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma* (Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministrs un Ekonomikas, enerģētikas un tūrisma lietu ministra vietnieks)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Eiropas nolīguma un it īpaši ES un Bulgārijas Asociācijas padomes lēmumu noteikumi ir piemērojami valsts atbalstam, kas saskaņā ar Eiropas nolīguma noteikumiem un it īpaši 2. protokola 9. panta 4. punktu piešķirts pirms Bulgārijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai, ja šādā veidā piešķirta valsts atbalsta nesaderīgums tiek novērtēts pēc tam, kad Bulgārijas Republika ir pievienojusies Eiropas Savienībai? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, ir vajadzīga šāda interpretācija:
 - a) vai Papildprotokola Eiropas nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētā termiņa pagarināšanu 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai Eiropas Komisija var lemt, vai pārstrukturēšanas programma un plāni ir pilnībā izpildīti saskaņā ar Papildprotokola 2. pantu un atbilst Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētajām prasībām? Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, ir vajadzīga šāda interpretācija:
 - b) vai Papildprotokola Eiropas nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bulgārijas Republiku, no otras puses, attiecībā uz Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētā termiņa pagarināšanu 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Bulgārijas Republikas kompetentajai valsts iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu par valsts atbalsta atgūšanu, ja

šis atbalsts neatbilst Eiropas nolīguma 2. protokola 9. panta 4. punktā paredzētajām prasībām? Ja Tiesas atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, jādūz šāda jautājuma interpretācija:

- 2) vai Akta par Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienībai nosacījumiem V pielikuma atbilstošajā daļā par konkurences noteikumiem ietverts 1. punkta noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgais valsts atbalsts ir "jauns atbalsts" šā pielikuma 1. punkta otrās daļas nozīmē? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai šajā gadījumā šādam "jaunam atbalstam" ir piemērojami LESD 107. un 108. panta (EKL 87. un 88. panta) noteikumi par valsts atbalstu un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ noteikumi?

a) ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša, ir vajadzīga atbilde uz šādu jautājumu: vai Pievienošanās akta V nodaļas 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentās valsts iestādes nevar uzsākt tāda valsts atbalsta, kāds ir pamata lietā, atgūšanu, pirms Komisijas lēmuma, kurā attiecīgais valsts atbalsts tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, pieņemšanas?

b) ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai *Varhoven administrativen sad* [Augstākajā Administratīvajā tiesā] iesniegtais Komisijas 2009. gada 15. decembra lēmums ir uzskatāms par negatīvu lēmumu attiecībā uz nelikumīgu atbalstu Regulas Nr. 659/1999 14. panta nozīmē?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 31. maijā — Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-269/11)

(2011/C 232/31)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Lozano Palacios un M. Šimerdová)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, atļaujot saskaņā ar Likuma Nr. 235/2004 par pievienotās vērtības nodokli 89. pantu ceļojumu aģentūrām piemērot īpašo režīmu attiecībā uz ceļojumu aģentiem saistībā ar ceļojumu pakalpojumu sniegšanu personām, kas nav ceļotāji, Čehijas Republika nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 306.-310. pantā noteiktos pienākumus;

— piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Čehijas Republikā PVN īpašais režīms attiecībā uz ceļojumu aģentiem, kas ir ieviests ar Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. pantu, ir piemērojams ne tikai attiecībā uz pakalpojumiem, kurus ceļojumu aģenti sniedz ceļotājiem, bet arī attiecībā uz pakalpojumiem, kurus sniedz personām, kas nav ceļotāji. Saskaņā ar Likuma Nr. 235/2004 par pievienotās vērtības nodokli 89. pantu Čehijas Republikā īpašais režīms ir piemērojams arī tad, ja ceļojuma pakalpojumu sniedz juridiska persona, kas šo pakalpojumu pārdod citiem ceļojumu aģentiem. Komisija uzskata, ka tas ir pretrunā Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. panta noteikumiem, kuros ir paredzēts, ka īpašo režīmu ceļojumu aģentiem var piemērot tikai gadījumos, ja ceļojuma pakalpojums tiek sniegts ceļotājam. Komisijas viedokli apstiprina Padomes Direktīvas 2006/112/EK 306.-310. panta teksts un šo noteikumu mērķis.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. maijā iesniedza *Symvoulío tis Epikrateias* (Grieķija) — *Techniko Epimelitirio Ellados* (TEE) u.c./*Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon*

(Lieta C-271/11)

(2011/C 232/32)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulío tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Techniko Epimelitirio Ellados* (TEE), *Sylogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafigon Michanikon* (SEA), *Alexandros Tsiapas*, *Antonios Oikonomopoulos*, *Apostolos Batategas*, *Vasileios Kouloukis*, *Georgios Oikonomopoulos*, *Ilias Iliadis*, *Ioannis Tertigkas*, *Panellinios Sylogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias*, *Eleni Theodoridou*, *Ioannis Karnesiotis*, *Alexandra Efthimiou*, *Eleni Saatsaki*

Atbildētāji: *Ypourgoi Esoterikon*, *Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon* (iekšlietu, valsts pārvaldes un decentralizācijas ministrs; satiksmes un komunikāciju ministrs; ekonomikas un finanšu ministrs)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 2. pantu, kopā ar tās pašas regulas I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktu un ņemot vērā to, kas noteikts I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.102 c) punkta 1. apakšpunktā (1.1.-1.4. daļā, 1.6. daļā un 1.7. daļā) EADA Lēmumā Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. par attiecīgajiem līdzekļiem atbilstības panākšanai saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003, valsts likumdevējs, nosakot papildu pasākumus minētās regulas īstenošanai, var sadalīt gaisa kuģu pārbaužu darbu, lai apstiprinātu atbilstību spēkā esošajiem lidojumderīguma kritērijiem, starp vairākām inspektoru kategorijām/konkrētiem inspektoriem, no

kuriem katrs ir atbildīgs par gaisa kuģa lidojumderīguma pārbaudi tikai attiecībā uz atsevišķu nozari. Konkrēti, vai Regulai Nr. 2042/2003 atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko ir ieviesti lidojumderīguma inspektori (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), lidojumu darbību inspektori (*Flight Operations Inspectors*), pasažieru salona drošības inspektori (*Cabin Safety Inspectors*) un diplomu un licenču inspektori (*Licensing Inspectors*)?

2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, — vai Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ikvienam darbiniekam, kam uzticēts uzdevums veikt gaisa kuģa lidojumderīguma pārbaudi tikai attiecībā uz vienu konkrētu nozari, ir jābūt piecus gadus ilgai pieredzei visās jomās, kuru mērķis ir nodrošināt gaisa kuģa lidojumderīguma uzturēšanu, vai arī pietiek ar piecus gadus ilgu pieredzi attiecībā uz atsevišķiem uzdevumiem, kas viņiem uzticēti, un viņu specializāciju?

3) Ja atbilde uz šo jautājumu ir tāda, ka pietiek ar to, ka personālam, kas veic pārbaudi, ir piecus gadus ilga pieredze attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, kas viņiem uzticēti, — vai valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, atbilstoši kurai lidojumderīguma inspektoriem (*Airworthiness and Avionics Inspectors*), kas ir atbildīgi par uzraudzību un kontroli pār navigācijas ierīcēm, tehniskās apkopes organizāciju, kā arī gaisa kuģu operatoru apstiprināšanu, saskaņā ar norādām, kas ietvertas ICAO rokasgrāmatā, dokuments 9760, ir jābūt vismaz piecus gadus ilgai pieredzei gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā un jābūt strādājušiem gaisa kuģu tehniskajā apkopē, atbilst Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktam, saskaņā ar kuru personālam, kas veic kontroli, ir jābūt guvušam “vismaz 5 gadu pieredzi lidojumderīguma uzturēšanas jomā”?

4) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, — vai Regulai Nr. 2042/2003 atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko aeronavigācijas tehniskās apkopes licenču īpašnieki minētās regulas 66. daļas (III pielikuma) nozīmē ir pielīdzināti augstākās izglītības diplomu aeronavigācijas jomā īpašniekiem, nosakot, ka gan vieni, gan otriem ir jābūt pieredzei gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā, lai viņi varētu tikt sertificēti par lidojumderīguma inspektoriem?

5) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 1. apakšpunktu, ņemot vērā arī I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.102 c) punkta 1. apakšpunkta 1.4. un 1.5. daļu EADA Lēmumā Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. par attiecīgajiem līdzekļiem atbilstības panākšanai saskaņā ar

Regulu Nr. 2042/2003, piecu gadu pieredzē lidojumderīguma uzturēšanas jomā ietilpst praktiskā pieredze, kas, iespējams, gūta studiju laikā attiecīgā akadēmiskā grāda iegūšanai, vai arī tiek skaitīta tikai tā pieredze, kas gūta darbā, neņemot vērā studijas un tātad pēc studiju beigām un attiecīgā grāda iegūšanas?

6) Vai saskaņā ar minēto Regulas Nr. 2042/2003 normu ar piecu gadu pieredzi lidojumderīguma uzturēšanas jomā tiek saprasta arī pieredze, kas senāk un pirms minētās regulas spēkā stāšanās gūta, iespējams, veicot gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes uzdevumus?

7) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 2. apakšpunktu, lai aeronavigācijas tehniskās apkopes licences īpašnieks, kas minēts (Regulas Nr. 2042/2003 III pielikuma) 66. daļā, tiktu izraudzīts par inspektoru, viņam, pirms viņš tiek izraudzīts, ir jāsaņem papildu apmācība ar gaisa kuģu lidojumderīgumu saistītās jomās, vai arī pietiek ar to, ka viņš ir apguvis šo apmācību pēc sākotnējās atlases, bet pirms ir uzņēmis inspektora pienākumus?

8) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 3. apakšpunktu, kurā ir paredzēts, ka personālam, kas veic pārbaudi, obligāti ir jābūt “oficiālai apmācībai aeronavigācijas apkopē”, var uzskatīt, ka šādai izglītībai atbilst valsts likumdevēja izveidotā izglītības sistēma, kurai ir šādas pazīmes: i) izglītība tiek piedāvāta pēc inspektoru sākotnējās atlases, pamatojoties vienīgi uz viņu formālo kvalifikāciju; ii) šī izglītība neatšķiras atkarībā no personu, kuras sākotnēji izraudzītas par inspektoriem, formālās kvalifikācijas, un iii) saistībā ar šo izglītības sistēmu nav paredzētas nedz audzēkņa vērtēšanas procedūras un kritēriji, nedz arī gala eksāmens, lai apliecinātu viņa atbilstību, tiklīdz viņš ir pabeidzis mācību programmu?

9) Vai saskaņā ar Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunktu, kurā ir paredzēts, ka personālam, kas veic pārbaudi, ir jābūt “amatam ar atbilstošiem pienākumiem”, vieta hierarhijā ir saistošs nosacījums iespējai tikt sertificētam par inspektoru tādā nozīmē, ka iepriekšējās darbības gaitā ir jābūt strādājušam augstākā amatā, vai arī iepriekš minētā Regulas Nr. 2042/2003 norma, ņemot vērā arī EADA Lēmuma Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B.902 b) punkta 3. apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pēc personas sākotnējās izraudzīšanās par inspektoru, tai ir jāpiesūķir amats kompetentajā iestādē gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes jomā, kas ietver paraksta tiesības minētās iestādes vārdā?

10) Ja iepriekš minētās regulas I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunkts ir jāinterpretē otrajā minētajā veidā, — vai saskaņā ar to var uzskatīt, ka regulai atbilst valsts tiesību norma, kurā ir paredzēts, ka inspektora sertificēšana notiek viņa teorētiskās un praktiskās izglītības beigās, brīdī, no kura viņš var veikt gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes, viens pats parakstot dokumentus par pārbaudēm un radot saistības kompetentajai iestādei?

11) Tāpat, ja Regulas Nr. 2042/2003 I pielikuma B iedaļas I apakšdaļas normas M.B.902 b) punkta 4. apakšpunkts ir jāinterpretē otrajā no iepriekš piedāvātajiem veidiem, — vai tam atbilst valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko darbiniekam, kurš sākotnēji izraudzīts par lidojumderīguma inspektoru, prasība par iepriekšēju paaugstināšanu “augstākos amatos” un atbildīga amata uzņemšanos gaisa kuģu tehniskās apkopes darbnīcā” ir uzskatīta vienīgi par vēlamu?

12) Vai saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003, kurā nav noteikts, vai un ar kādiem nosacījumiem personām, kuras pirms tās spēkā stāšanās ir pildījušas tiesos inspektora uzdevumus attiecībā uz gaisa kuģu lidojumderīguma kontroli, ir tiesības turpināt pildīt šos uzdevumus arī pēc minētās regulas spēkā stāšanās, valsts likumdevējam bija jāparedz, ka personām, kuras šos uzdevumus veica minētās regulas spēkā stāšanās brīdī (vai, iespējams, pirms tam) ir no jauna automātiski jātiek sertificētām par inspektoriem, bez iepriekšējas atlases un vērtējuma procedūras, vai arī Regula Nr. 2042/2003, kuras mērķis ir uzlabot gaisa operatoru drošību, nevis nostiprināt iestāžu, kas pilnvarotas pārbaudīt dalībvalsts gaisa kuģu lidojumderīgumu, darbinieku profesionālās tiesības, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm vienkārši ir iespēja, ja tās uzskata to par lietderīgu, turpināt kā gaisa kuģu lidojumderīguma pārbaudes inspektoros nodarbināt personas, kuras pildījušas to pienākumus pirms minētās regulas spēkā stāšanās, pat ja šīs personas neatbilstu minētajā regulā izvirzītajām prasībām, arī ņemot vērā to, kas šajā ziņā paredzēts EADA Lēmuma Nr. 2003/19/RM/28.11.2003. I pielikuma B iedaļas A apakšdaļas normas AMC M.B. 902 b) punkta 4. apakšpunktā?

13) Ja tiktu atzīts, ka saskaņā ar Regulu Nr. 2042/2003 dalībvalstīm ir no jauna automātiski, bez atlases procedūras par inspektoriem jāsertificē personas, kuras pildījušas to uzdevumus pirms minētās regulas spēkā stāšanās, — vai pēdējai minētajai regulai atbilst tāda valsts tiesību norma, kāda ir aplūkota šajā lietā, ar ko ir paredzēts, ka, lai tās varētu tikt no jauna sertificētas par inspektoriem, šīm personām ir faktiski jāpilda inspektora uzdevumi nevis minētās regulas spēkā stāšanās brīdī, bet gan brīdī, kad ir stājusies spēkā attiecīgā valsts tiesību norma?

**Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — Eiropas Komisija/
Grieķijas Republika**

(Lieta C-293/11)

(2011/C 232/33)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Triantafyllou un C. Soulay)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piemērojot īpašu PVN režīmu ceļojumu aģentūrām gadījumos, kad pakalpojumi saistībā ar ceļojumu tika pārdoti personai, kas nav ceļotājs, Grieķijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 306.–310. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Direktīvā ietvertajam formulējumam lielākajā daļā no valodu versijām ceļojumu aģentūrām piemērojamais režīms attiecas vienīgi uz pakalpojumiem, kuri tiek sniegti tieši ceļotājiem. Pat angļu valodas versijai, kurā vienā punktā ir izmantots vārds “pircējs” (“customer”), nebūtu jēgas, ja tā neattiektos vienīgi uz ceļotājiem. Tāds pats secinājums izriet, kopā aplūkojot visus saistītos noteikumus (sistēmiskā interpretācija). Arī vēsturiskās interpretācijas rezultātā ir izdarāms tāds pats secinājums, jo ar PVN direktīvu tikai ir kodificēta Sestā direktīva, negrozot tās saturu. Runājot par teleoloģisko interpretāciju, svarīgi ir ņemt vērā, ka nav atļauts atsevišķām dalībvalstu ceļojumu aģentūrām nodokli uzlikt dubulti (izņemot nodokļu atvieglojumus, ja ceļojumu aģentūrām piemērojamais režīms tiek piemērots plaši). Atsevišķa dalībvalsts nevar labot kādu direktīvas trūkumu, ja tās teksts netiek grozīts oficiāli.

⁽¹⁾ OV L 347, 11.12.2006.

**Prasība, kas celta 2011. gada 10. jūnijā — Itālijas Republika/
Eiropas Savienības Padome**

(Lieta C-295/11)

(2011/C 232/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri, pārstāve, un S. Fiorentino, Avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2011. gada 10. marta lēmumu, ar ko atļauj ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi (2011/167/ES) ⁽¹⁾;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam Itālijas Republika izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, tā norāda, ka Padome ciešākas sadarbības procedūru bija atļāvusi, pārkāpjot LES 20. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās robežas. Saskaņā ar šo tiesību normu šāda procedūra var tikt atļauta tikai jomās, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē. Savienībai ir ekskluzīvā kompetence radīt "Eiropas intelektuālā īpašuma tiesības apliecinājošus dokumentus", kuru juridiskais pamats ir LESD 118. pants.

Otrkārt, Itālijas Republika uzskata, ka ciešākas sadarbības atļaušana šajā lietā ir pretēja mērķiem, kuru dēļ šis institūts ir paredzēts Līgumos, vai katrā ziņā nav saderīga ar šiem mērķiem. Tiktāl, ciktāl šī atļaušana ir pretrunā ja ne LESD 118. panta tekstam, tad vismaz būtībai, tā pārkāpj LESD 326. panta 1. punktu, jo tajā ir prasīts, lai ciešāka sadarbība atbilstu Līgumiem un ES tiesībām.

Treškārt, Itālijas Republika norāda, ka lēmums, ar kuru atļauta šī sadarbība, ir ticis pieņemts, neveicot atbilstošu izmeklēšanu attiecībā uz tā sauktās *last resort* prasību un šajā ziņā nesniedzot atbilstošu pamatojumu.

Visbeidzot ar lēmumu, ar kuru atļauta ciešāka sadarbība, ir pārkāpts LESD 326. pants, jo šis lēmums negatīvi ietekmē iekšējo tirgu, radot šķērslī tirdzniecībai starp dalībvalstīm un diskrimināciju starp uzņēmumiem, kas tādējādi izkropļo konkurenci. Turklāt šis lēmums neveicina ES integrācijas procesa pastiprināšanu un tādējādi tas ir pretrunā LES 20. panta 1. punkta otrajai daļai.

⁽¹⁾ OV L 76, 53. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. jūnijā iesniedza Administrativen sad Varna (Bulgārija) — Dobrudzhanska petrolna kompania AD/Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlentie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

(Lieta C-298/11)

(2011/C 232/35)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Dobrudzhanska petrolna kompania AD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto", grad Varna, pri Tsentralno upravlentie na Natsionalna Agentsia po Prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piegādēs starp saistītām personām, ja atlīdzība ir mazāka par atvērtā tirgus vērtību, nodokļa aprēķina bāze ir darījuma atvērtā tirgus vērtība tikai tad, ja piegādātājam vai saņēmējam nav tiesību pilnībā atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas rodas par piegādes priekšmeta pirkumu vai izgatavošanu?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja piegādātājs ir izmantojis tiesības pilnībā atskaitīt pievienotās vērtības nodokli par precēm un pakalpojumiem, kas par zemāku cenu nekā atvērtā tirgus vērtība ir secīgu piegāžu priekšmets starp saistītām personām, šīs tiesības atskaitīt priekšnodokli nav koriģētas saskaņā ar direktīvas 173.-177. pantu un uz piegādi neattiecas direktīvas 132., 135., 136., 371., 375., 376., 377., 378. panta 2. punktā vai 380.-390. pantā paredzētais atbrīvojums, dalībvalsts nedrīkst veikt pasākumus, saskaņā ar kuriem nodokļa aprēķina bāze ir vienīgi atvērtā tirgus vērtība?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja saņēmējs ir izmantojis tiesības pilnībā atskaitīt pievienotās vērtības nodokli par precēm un pakalpojumiem, kas par zemāku cenu nekā atvērtā tirgus vērtība ir secīgu piegāžu priekšmets starp saistītām personām, un šīs tiesības atskaitīt priekšnodokli nav koriģētas saskaņā ar direktīvas 173.-177. pantu, dalībvalsts nedrīkst veikt pasākumus, saskaņā ar kuriem nodokļa aprēķina bāze ir vienīgi atvērtā tirgus vērtība?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ir pilnīgi uzskaitīti gadījumi, kas veido apstākļus, kādos dalībvalsts var veikt pasākumus, saskaņā ar kuriem nodokļa aprēķina bāze ir piegāžu gadījumos ir vienīgi darījuma atvērtā tirgus vērtība?
- 5) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā neminētos apstākļos ir pieļaujams tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* [Likuma par pievienotās vērtības nodokli] 27. panta 3. punkta 1. apakšpunkts?

- 6) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam ir tieša iedarbība izskatāmajā lietā un vai valsts tiesa to drīkst tieši piemērot?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 20. maija rīkojums (Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pensionsversicherungsanstalt/Andrea Schwab

(Lieta C-547/09) (¹)

(2011/C 232/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 100, 17.04.2010.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 17. maija rīkojums — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-341/10) (¹)

(2011/C 232/37)

Tiesvedības valoda — poļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 260, 25.09.2010.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 20. maija rīkojums (Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Manuel Afonso Esteves/Axa — Seguros de Portugal SA

(Lieta C-437/10) (¹)

(2011/C 232/38)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 317, 20.11.2010.

Tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 7. jūnija rīkojums (Tribunal de première instance de Namur (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rémi Paquot (C-622/10), Adrien Daxhelet (C-623/10)/État belge — SFP Finances

(Apvienotās lietas C-622/10 un C-623/10) (¹)

(2011/C 232/39)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 80, 12.03.2011.

Tiesas 2011. gada 17. maijā rīkojums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Minister van Financiën/G. in 't Veld

(Lieta C-110/11) (¹)

(2011/C 232/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 160, 28.05.2011.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — *Oetker Nahrungsmittel/ITSB — Bonfait* (“*Buonfatti*”)

(Lieta T-471/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “*Buonfatti*” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Beniluksa vārdiska preču zīme “*Bonfait*” — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Vācija)
(pārstāvis — F. Graf von Stosch, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Manea)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Bonfait BV* (Denekamp, Nīderlande)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 340/2007-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bonfait BV* un Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 2. oktobra lēmumu lietā R 340/2007-4;
- 2) ITSB sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Dr August Oetker Nahrungsmittel KG tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — *ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia* (“*BRICO CENTER*”)

(Lieta T-475/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “*BRICO CENTER*” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes “*ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro*” un “*CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro*” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/42)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ATB Norte, SL* (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Bricocenter Italia Srl* (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 500/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *ATB Norte, SL* un *Bricocenter Italia Srl*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 500/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi *Bricocenter Italia Srl* apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) *ATB Norte, SL, Bricocenter Italia* un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICO CENTER”)(Lieta T-476/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “BRICO CENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/43)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnice, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1006/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1006/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.**Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICO CENTER”)**(Lieta T-477/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “BRICO CENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/44)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnice, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1008/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1008/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICO CENTER”)(Lieta T-478/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “BRICO CENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1009/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1009/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.**Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICO CENTER Garden”)**(Lieta T-479/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “BRICO CENTER Garden” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1044/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1044/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICOCENTER”)

(Lieta T-480/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “BRICOCENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1045/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1045/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“maxi BRICO CENTER”)

(Lieta T-481/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “maxi BRICO CENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskās preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/48)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1046/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1049/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“BRICO CENTER Città”)

(Lieta T-482/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “BRICO CENTER Città” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/49)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1047/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1047/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.1.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ATB Norte/ITSB — Bricocenter Italia (“Affiliato BRICO CENTER”)

(Lieta T-483/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Affiliato BRICO CENTER” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas grafiskas preču zīmes “ATB CENTROS DE BRICOLAGE Brico Centro” un “CENTROS DE BRICOLAGE BricoCentro” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 232/50)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ATB Norte, SL (Burgos, Spānija) (pārstāvji — sākotnēji P. López Ronda, G. Macias Bonilla, H. Curtis-Oliver un G. Marín Raigal, pēc tam F. Brandolini Kujman, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — O. Montalto un G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Bricocenter Italia Srl (Rozzano, Itālija) (pārstāvji — G. Ghidini, M. Mergati un C. Signorini, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 28. septembra lēmumu lietā R 1048/2008-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp ATB Norte, SL un Bricocenter Italia Srl

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 24. septembra lēmumu lietā R 1048/2008-4 daļā, kurā Apelāciju padome ir apmierinājusi Bricocenter Italia Srl apelācijas sūdzību attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajiem pakalpojumiem “reklāma”, “darījumu vadīšana” un “uzņēmumu pārvaldīšana”;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ATB Norte, SL, Bricocenter Italia un ITSB katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 28. jūnija spriedums — ReValue Immobilienberatung/ITSB (“ReValue”)(Lieta T-487/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas grafiskas preču zīmes “ReValue” reģistrācijas pieteikums — Daļējs reģistrācijas atteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants)

(2011/C 232/51)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji S. Fiscoeder un M. Schork, pēc tam S. Fiscoeder, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Hanne)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2009. gada 7. oktobra lēmumu lietā R 531/2009-4 attiecībā uz pieteikumu grafisku apzīmējumu “ReValue” reģistrēt kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) ReValue Immobilienberatung GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 37, 13.02.2010.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2011. gada 10. jūnija rīkojums — Eurallumina/Eiropas Komisija

(Lieta T-207/07 R)

(Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu un noteikts pienākums to atgūt — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2011/C 232/52)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eurallumina SpA (Portosuso, Itālija) (pārstāvji — L. Martin Alegi un R. Denton, solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un D. Grespan)

Priekšmets

Pieteikums par Komisijas 2007. gada 7. februāra Lēmuma 2007/375/EK saistībā ar Francijas, Īrijas un Itālijas īstenoto atbrīvojumu no akcīzes nodokļa minerālējām, ko attiecīgi Gardannā [Gardannas reģionā], Šenonas reģionā un Sardīnijā izmanto par kurināmo alumīnija oksīda ražošanā (C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)) (OV L 147, 29. lpp.) piemērošanas apturēšanu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par piemērošanas apturēšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2011. gada 15. jūnija rīkojums — Ax/Padome(Lieta T-259/10) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Savienības finanšu atbalsts dalībvalstij, kurai ir lielas ekonomiskas un finanšu grūtības — Regula, ar kuru tiek noteikti Savienības finanšu atbalsta piešķiršana nosacījumi un procedūra — LESD 263. panta ceturtais daļa — Tiešas ietekmes neesamība — Nepieņemamība)

(2011/C 232/53)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Thomas Ax (Neckargemünd, Vācija) (pārstāvis — J. Baumann, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — T. Middleton, M. Bauer un A. De Gregorio Merino)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji — B. Smulders, J.-P. Keppen un H. Krämer) un Latvijas Republika (pārstāves — M. Borkoveca un A. Nikolajeva)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2010. gada 11. maija Regulu (ES) Nr. 407/2010, ar ko izveido Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (OV L 118, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Thomas Ax sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Latvijas Republika un Eiropas Komisija sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 234, 28.08.2010.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā F-132/07 Strack/Komisija 2011. gada 30. martā iesniedza Guido Strack

(Lieta T-199/11 P)

(2011/C 232/54)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Guido Strack (Ķelne, Vācija)
(pārstāvis — H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2011. gada 20. janvāra spriedumu lietā F-132/07 un lietu izspriest saskaņā ar prasītāja prasījumiem;
- atcelt Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2009. gada 17. septembra rīkojumu lietā F-132/07 tiktāl, ciktāl ar to noraidīts prasītāja pieteikums taisīt aizmugurisku spriedumu;
- atcelt Civildienesta tiesas lēmumus, ar kuriem vispirms pirmajai palātai nodotā lieta F-132/07 vēlāk tika nodota otrai palātai;
- atcelt Komisijas 2007. gada 23. jūlija lēmumus, kā arī klusējot pieņemtos 2007. gada 9. augusta un 2007. gada 11. septembra lēmumus un 2007. gada 9. novembra lēmumus tiktāl, ciktāl ar tiem ir noraidīti apelācijas sūdzības iesniedzēja 2007. gada 9. aprīļa, 2007. gada 11. maija un 2007. gada 11. oktobra lūgumi izsniegt atļauju publiskot dokumentus (visos atbilstošajos juridiskajos aspektos, it īpaši Civildienesta noteikumu 17. pantu, 17a. pantu 19. pantu un 24. pantu, kā arī attiecīgos noteikumus autortiesību un datu aizsardzības jomā) un pret (iepriekšējiem) komisāriem un Komisijas ierēdņiem vērsto sūdzību iesniegšanu;
- piespriest Komisijai samaksāt apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzību vismaz 10 000 EUR apmērā par kaitējumu veselībai un morālo kaitējumu, kas prasītājam nodarīts ar atceļamajiem lēmumiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- turklāt prasītājs, norādot uz atbilstošo pastāvīgo Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, prasa zaudējumu atlīdzību vismaz 2 000 EUR (kuras precīzu summu noteikt ir Tiesas ziņā) apmērā pārmērīgi ilgās tiesvedības dēļ.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divdesmit pamatus.

— Ar šiem pamatiem tostarp tiek pārmests: iestādes, kas pieņēmusi pārsūdzētos lēmumus, nekompetence, pretrisināks pieteikums taisīt aizmugurisku spriedumu noraidījums, Komisijas piešķirto termiņu pagarinājumu nelikumība, lietas neapvienošana, kā noteikts, ar citām lietām pušu starpā, kļūdaini fakti izklāsts sagatavojot tiesas sēdes ziņojumā un pārsūdzētajā spriedumā, referenta neobjektivitāte, Tiesas valodu regulējuma neievērošana un apelācijas sūdzības iesniedzēja diskriminēšana valodas dēļ, kā arī tiesvedības dokumentu netulkošana.

— Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Civildienesta tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nepietiekami pamatojusi savu spriedumu. Šādi tas ir noticis, ņemot vērā Civildienesta noteikumu 11., 17., 17a., 19. 25. un 90. un turpmāko pantu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6., 10. un 13. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11., 41., 47. un 52. panta interpretāciju un piemērošanu.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. maijā — Austrija/Komisija

(Lieta T-251/11)

(2011/C 232/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvis — C. Pesendorfer, pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 8. marta C(2011) 1364, galīgā redakcija, par Austrijas valsts atbalstu Nr. C 24/2009 enerģētikas ziņā intensīviem uzņēmumiem saskaņā ar ekostrāvas likumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Pirmais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — valsts atbalsta neesamība

Prasītājas skatījumā Austrijas ekostrāvas likuma (Österreichisches Ökostromgesetz, turpmāk tekstā — "ÖSG"), BGBl. I, Nr. 114/2008, 22. panta c) punktā paredzētais izmaksu ierobežojums enerģētikas ziņā intensīviem uzņēmumiem tāpēc, ka nav pozīcijas "valsts līdzekļi", neesot valsts atbalsts.

- 2) Otrais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — selektivitātes neesamība

Prasītājas skatījumā neesot nedz selektivitātes *de iure*, nedz *de facto*. Pat ja pieņemtu, ka ŪSG 22. panta c) punkts ir pamats atkāpei no references sistēmas, tad šāda atkāpe šķiet esam pamatota ar ekoloģiskās atbalsta sistēmas loģiku un iekšējo uzbūvi.

- 3) Trešais pamats: LESD 107. panta 1. punkta kļūdaina piemērošana — pilnvaru nepareiza izmantošana

Ja tomēr apskatāmais pasākums tiktu atzīts par valsts atbalstu, tad uz to prasītājas skatījumā attiektos Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides jomā. Katrā ziņā varot vilkt paralēles starp pieteikto izlīdzinošo maksājumu saskaņā ar ŪSG 22. panta c) punktu un noteikumiem par Kopienas tiesībās noregulētu enerģētikas nodokļu samazinājumu vērtējumu saskaņā ar pamatnostādņu 4. nodaļu; regulējums par izlīdzinājumu tādējādi tiktu apstiprināts, pamatojoties uz šāda veida analogiju. Paralēli pamatnostādņu piemērošanai pēc analogijas apdomas vērtā būtu arī analogija Vispārējās grupu atbrīvojuma regulas 25. pantam.

- 4) Ceturtais pamats: Eiropas Komisijas pausta nevienlīdzīga attieksme pret vienādām situācijām no konkurences viedokļa

Prasītājas skatījumā rodas jautājums, kāpēc salīdzināmas situācijas no konkurences viedokļa — šeit tiek norādīts uz salīdzināmību starp ŪSG un Vācijas Atjaunojamās enerģijas likumu, it īpaši saimniecisko un konkurences seku kontekstā — acīmredzami tiek vērtētas atšķirīgi. Tas šķiet nesaderīgi ar vispārīgo vienlīdzīgas attieksmes principu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-120/07 Strack/Komisija 2011. gada 26. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-268/11 P)

(2011/C 232/56)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Curral un B. Eggers)

Otrs lietas dalībnieks: Guido Strack (Ķelne, Vācija)

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-120/07 Strack/Komisija;

— piespriest abiem lietas dalībniekiem segt katram savus tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību pārkāpums, interpretējot Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā — “Civildienesta noteikumi”) V pielikuma 4. pantu.

Pirmkārt, Civildienesta tiesa, pārkāpjot Savienības tiesības un pastāvīgo judikatūru, ir interpretējusi Civildienesta noteikumu V pielikuma 4. panta pirmo daļu tādējādi, ka tas neregulmen- tējot atvaļinājuma prasījumu pārcelšanu ilgas slimības gadījumā.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību pārkāpums, no tiesību viedokļa kļūdaini nosakot Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta piemērošanas jomu un tiesiskās sekas.

Otrkārt, tā, pārkāpjot Savienības tiesības, un bez pamatojuma ir kļūdaini interpretējusi arī Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta piemērošanas jomu tādējādi, ka iestādēm ir vispārējs pienākums nodrošināt darbiniekiem attiecībā uz darba apstākļiem saistībā ar veselības aizsardzību vismaz direktīvās, kas izdotas atbilstoši LESD 153. pantam, noteiktos standartus. 1.e panta 2. punkta, kas tika ieviests saistībā ar 2004. gada reformu, mērķis ir vienīgi novērst robu, ko radīja tehnisko noteikumu par darbinieku veselības un drošības nodrošināšanu iestādēs neesamība Civildienesta noteikumos (piem., ugunsdrošība, bīstamas vielas, ventilācija, ergonomija u.c.). Tagad Civildienesta noteikumi ļauj piemērot minimālos tehniskos standartus, kas paredzēti direktīvās vai, attiecīgi, valsts tiesībās transponētajās to normās. Tiesību norma var attiekties uz darba nosacījumiem, ko izsmēloši ir reglamentējis Civildienesta noteikumu izdevējs attiecībā uz atvaļinājuma pārcelšanu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, bet tai tas nav obligāti. Izdarot šādu secinājumu, Civildienesta tiesa ir pārkāpusi ne tikai attiecīgās Civildienesta noteikumu normas un Vispārējās tiesas judikatūru, bet arī tiesiskās drošības principu.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvota procesuāla kļūda.

Treškārt, Civildienesta tiesa esot pārkāpusi procesuālās tiesību normas, pēc savas iniciatīvas pirmo izvērtējot prasības pamatu par Civildienesta noteikumu 1.e panta 2. punkta pārkāpumu un *de facto* atņemot spēku Civildienesta normai, lai gan netika izvirzīts iebildums par prettiesiskumu un Eiropas Savienības Padomei un Parlamentam nebija iespējas iestāties lietā.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 15. marta spriedumu lietā F-28/10 VE (*)/Komisija 2011. gada 25. maijā iesniedza VE (*)

(Lieta T-274/11 P)

(2011/C 232/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: VE (*) (pārstāvis — L. Vogel, avocat)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu, ko Eiropas Savienības Civildienesta tiesas otrā palāta pasludināja 2011. gada 15. martā, kas ierakstītā sūtījuma paziņots 2011. gada 15. martā un ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja 2010. gada 7. maijā celtā prasība;
- piespriest atbildētājai, piemērojot Reglamenta 87. panta 2. punktu, atlīdzināt šīs instances tiesāšanās izdevumus, ieskaitot nepieciešamos izdevumus, kas radušies saistībā ar tiesvedību, tostarp, piemērojot Reglamenta 91. panta b) punktu, — domicila, transporta un uzturēšanās izdevumus, kā arī advokātu honorārus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pants, kā arī sagrozīti pierādījumi, kas iesniegti Civildienesta tiesā. Apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Civildienesta tiesai, pirmkārt, ka tā nav ievērojusi tā lietas materiālu dokumentus ar numuru 22, 23, 24 un 25, sava sprieduma 31. punktā nospriežot, ka viņa klātbūtne Francijā laikā no 1999. gada līdz 2000. gadam nevarēja tikt saistīta ar apelācijas sūdzības iesniedzēja gribu pārvietot savu interešu centru uz savu dzimteni un, otrkārt, ka pārsūdzētā sprieduma 29., 31. un 33. punktā tā ir nesaņāgi novērtējusi parastās dzīvesvietas jēdzienu.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Civildienesta tiesai iesniegtie pierādījumi ir tikuši sagrozīti un ka neesot ticis norādīts pamatojums, jo Civildienesta tiesa attaisno ekspatriācijas pabalsta novēlotu atcelšanu "ar pārpratumu attiecībā uz vietu, kur apelācijas sūdzības iesniedzējs bija ieguvis vidējo izglītību". Apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Civildienesta tiesai to, ka tā nav ņēmusi vērā viņa lietas materiālu

dokumentu Nr. 15, nav atbildējusi uz viņa prasības pieteikuma 31. punktu un tādējādi ir veikusi acīmredzami neprecīzus konstatējumus pēc būtības.

Prasība, kas celta 2011. gada 27. maijā — TF1/Komisija

(Lieta T-275/11)

(2011/C 232/58)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Francija)* (pārstāvji — J.-P. Hordies un C. Smits, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt tās prasību par pieņemamu un pamatotu;
- veicot procesa organizatoriskus pasākumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 64. panta 3. punkta d) apakšpunktu, likt iesniegt dokumentus, ko Komisija ir izmantojusi, lai secinātu, ka valsts finansējums ir samērīgs un pārskatāms, proti, ziņojumus par Dekrēta par 2007. un 2008. saimniecisko gadu 2. un 3. panta izpildi un ziņojuma projektu, kas paredzēts 2. pantā attiecībā uz 2009. gadu, kā arī apstrīdētā lēmuma konfidenciālo versiju;
- piespriest Komisijas atlīdzināt visus šīs instances tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta uz to, lai atceltu Komisijas 2010. gada 20. jūlija Lēmumu 2011/140/ES, ar kuru par saderīgu ar iekšējo tirgu atzīts valsts atbalsts ikgadējas budžeta dotācijas formā, ko Francijas iestādes plāno sniegt *France Télévisions*.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi tikusi interpretēta ar izlietojumu saistītā saikne starp jauniem nodokļiem, kas paredzēti valsts audiovizuālajā reformā, un *France Télévisions* finansējumu. Prasītāja atsauca uz norādēm, kas ļauj secināt, ka pastāv obligāta ar izlietojumu saistīta saikne starp nodokli par reklāmas sludinājumiem un nodokli par elektroniskiem sakariem, no vienas puses, un budžeta subsīdijām *France Télévisions*, no otras puses, gan no juridiskā viedokļa, ņemot vērā visus atbilstošos valsts tiesību aktus, gan no ekonomiskā viedokļa, ņemot vērā atbalsta summas noteikšanas mehānismu, nodokļa likmi un tā faktisko izlietojumu.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pastāv pārmērīgas kompensācijas risks, kas ir saistīts ar *France Télévisions* finansēšanas mehānismu. Prasītāja pārmet Komisijai, pirmkārt, ka, tā kā tai nebija piekļuves vairākiem administratīviem dokumentiem, tā nav varējusi lietderīgi izmantot savas pārsūdzības tiesības un, otrkārt, ka Komisija esot kļūdaini interpretējusi LESD 106. panta 2. punktu, neņemdamā vērā ekonomiskās efektivitātes nosacījumu publisko pakalpojumu sniegšanā, veidama strīdīgā pasākuma tiesiskuma analīzi.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav tikuši ņemti vērā citi LESD un atvasināto tiesību noteikumi. Prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka nodoklis par elektroniskiem sakariem ir pretrunā LESD 110. pantam, otrkārt, ka strīdīgie nodokļi ir pakalpojumu sniegšanas brīvības un brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, jo īpašo nodokļu apvienošana apraides un telekomunikāciju nozarē būtiski ierobežo apraides un telekomunikāciju uzņēmēju iespēju veikt saimniecisko darbību Francijā un, treškārt, ka strīdīgais pasākums ir pretrunā [Eiropas Parlamenta un Padomes] 2002. gada 7. marta Direktīvai 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu tīklā, ciktāl ar to tiek uzlikts nodoklis telekomunikāciju uzņēmējiem, kuri neievēro direktīvā paredzētos nosacījumus.

Prasība, kas celta 2011. gada 31. maijā — Carlotti/Parlaments

(Lieta T-276/11)

(2011/C 232/59)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marie-Arlette Carlotti (Marseļa, Francija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal un D. Abreu Caldas, *avocats*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- nospriest:
- ka Eiropas Parlamenta Prezidija 2009. gada 1. aprīļa lēmums, ar kuru izdara grozījumus Eiropas Parlamenta deputātu papildu brīvprātīgajā pensiju shēmā, ir prettiesisks;
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs prasības mērķis ir atcelt 2011. gada 28. marta lēmumu, ar kuru prasītājai ir atteikts piešķirt priekšrocības no tās papildu pensijas 60 gadu vecumā (no 2012. gada februāra) un kas pieņemts, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta Prezidija 2009.

gada 1. aprīļa lēmumu, ar kuru izdara grozījumus Eiropas Parlamenta deputātu papildu brīvprātīgajā pensiju shēmā.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

- ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas iegūtās tiesības, kas piešķirtas ar tiesību aktiem, un tiesiskās drošības princips;
- ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un samērīguma princips, jo ar 2009. gada 1. aprīļa lēmumu un apstrīdēto lēmumu par trijiem gadiem ir paaugstināts vecums, sākot no kura ir tiesības uz pensiju, un nav noteikti pārejas pasākumi;
- ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām 29. pants, kurā ir paredzēts, ka kvestori un ģenerālsekretārs seko šo noteikumu interpretācijai un stingrai ievērošanai;
- ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir acīmredzama kļūda vērtējumā, kura ir pieļauta Eiropas Parlamenta Prezidija 2009. gada 1. aprīļa lēmumā, ar kuru groza apstrīdētā lēmuma pamatā esošo tiesisko regulējumu, kas balstīts uz pensiju fonda finansiālā stāvokļa nepamatotu novērtējumu;
- ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka līgumu izpildē ir pārkāpts labas ticības princips un ka nav spēkā tīri voluntāras klauzulas.

Prasība, kas celta 2011. gada 30. maijā — T&L Sugars un Sidul Açúcares/Komisija

(Lieta T-279/11)

(2011/C 232/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: T&L Sugars Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) un Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azoia, Portugāle) (pārstāvji — D. Waelbroeck, *lawyer*, un D. Slater, *solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atzīt par pieņemamu un pamatotu šo prasību par tiesību akta atcelšanu saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu un/vai prasību par prettiesiskumu saskaņā ar LESD 277. pantu attiecībā uz Regulu Nr. 222/2011, Regulu Nr. 293/2011, Regulu Nr. 302/[2011] un Regulu Nr. 393/2011;
- atcelt Komisijas 2011. gada 3. marta Regulu (EK) Nr. 222/2011, ar ko nosaka ārkārtas pasākumus attiecībā uz ārpuskvotas cukura un izoglikozes laišanu Savienības tirgū ar samazinātu pārpalikuma maksājumu 2010./2011. tirdzniecības gadā;

- atcelt Komisijas 2011. gada 23. marta [Īstenošanas] Regulu (EK) Nr. 293/2011, ar ko nosaka piešķiruma koeficientu, noraida turpmākus pieteikumus un slēdz periodu pieteikumu iesniegšanai par pieejamajiem ārpuskvotas cukura daudzumiem, kas par samazinātu papildu maksājuma likmi jāpārdod Savienības tirgū;
- atcelt Komisijas 2011. gada 28. marta [Īstenošanas] Regulu (EK) Nr. 302/[2011], ar ko atver īpašu importa tarifa kvotu noteiktiem cukura daudzumiem 2010./2011. tirdzniecības gadam; un
- atcelt Komisijas 2011. gada 19. aprīļa [Īstenošanas] Regulu (EK) Nr. 393/2011, ar ko nosaka piešķiruma koeficientus, lai izdotu importa licences, par kurām pieteikumi iesniegti no 2011. gada 1. līdz 7. aprīlim un kuras paredzētas cukura nozares produktu importam atbilstīgi dažām tarifa kvotām, un ar ko pārtrauc šādu licenču pieteikumu iesniegšanu;
- pakārtoti, atzīt par pieņemamu un pamatotu prasību par Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1234/2007 186. panta a) punkta un 187. panta prettiesiskumu un atzīt minētos noteikumus par prettiesiskiem, turklāt atcelt apstrīdētās regulas, kas tieši vai netieši ir balstītas uz šiem noteikumiem;
- piespriest ES, ko pārstāv Komisija, atlīdzināt jebkuru kaitējumu, kas radies prasītājiem tāpēc, ka Komisija nav pildījusi savas juridiskās saistības, un noteikt šo kompensāciju par prasītājiem nodarīto kaitējumu laikā no 2009. gada 1. oktobra līdz 2011. gada 31. martam EUR 35 485 746 apmērā, pieskaitot jebkādu pašreizējus zaudējumus, kas radušies vai radīsies prasītājiem pēc minētā datuma, vai jebkuru citu naudas summu, kas atspoguļo prasītājiem radušos zaudējumus, vai zaudējumus, kas tiem radīsies un ko tie norādīs šī tiesas procesa laikā, jo īpaši ņemot vērā nākotnes zaudējumus;
- piespriest maksāt procentus saskaņā ar attiecīgajā laikā Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot divus procentu punktus, vai jebkuru citu atbilstošu likmi pēc Tiesas ieskatiem attiecībā uz maksājamo apmēru, no Tiesas sprieduma pasludināšanas dienas līdz faktiskajai maksājuma veikšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta Regula Nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ un nav atbilstoša juridiskā pamata. Pārkāpjot Regulu Nr. 1234/2007, ar apstrīdēto Regulu Nr. 222/2011 faktiski tiek palielinātas vietējiem ražotājiem noteiktās ražošanas kvotas. Saskaņā ar prasītāju viedokli Komisijai nav šādu tiesību un tā ir skaidri pilnvarota samazināt ražošanas kvotas. Tomēr, lai sasniegtu līdzvērtīgu rezultātu un neievē-

rojot Komisijas juridisko pienākumu uzlikt pārpalikuma maksājumu preventīvā līmenī, ar Regulu Nr. 222/2011 pārpalikuma maksājums ārpuskvotas cukuram tiek prettiesiski noteikts EUR 0 līmenī. Turklāt, lai novērstu tirgus traucējumus, ko izraisa importa nepietiekamība, ar Regulas Nr. 222/2011 un Regulas Nr. 302/2011 nosacījumiem neesot ievērota priekšrocība, kas attiecībā uz noteikumiem par importu un pilnas slodzes rafinēšanas uzņēmumiem juridiski nodrošināta saskaņā ar Regulu Nr. 1234/2007.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts diskriminācijas aizlieguma princips. Prasītāji norāda, ka neņemot vērā no cukurniedrēm un cukurbietēm ražotā cukura ķīmisko sastāvu, apstrīdēto regulu nosacījumi esot labvēlīgāki vietējiem ražotājiem, kaitējot importējošajiem rafinēšanas uzņēmumiem.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips. Apstrīdēto regulu mērķis ir novērst nepietiekamību ES cukura tirgū, ko izraisa importēta niedru jēlcukura deficīts. Tomēr tā vietā, lai atrisinātu problēmu, ļaujot importēt nepieciešamo niedru jēlcukuru, ar to noteikumiem ir palielinātas vietējā cukura ražošanas iespējas. Tā rezultātā regulas ir pilnīgi neatbilstošas un nesamērīgas.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības princips. Prasītāji norāda, ka Komisija vairākkārt ir apgalvojusi, ka tā nepalielinās ražošanas kvotas un saglabās līdzsvaru ieinteresēto pušu starpā. Apstrīdētās regulas tomēr ir skaidri izstrādātas, lai sniegtu labvēlīgākus nosacījumus vietējai ražošanai uz importējošo rafinēšanas uzņēmumu rēķina.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts rūpības, aprūpes un labas pārvaldības principi. Prasītāji apgalvo, ka Komisija, pirmkārt, vispār nav rīkojusies, neņemot vērā atkārtotus brīdinājumus par tirgus traucējumiem, un turpinājusi veikt acīmredzami neatbilstošus pasākumus šo traucējumu novēršanai un tādējādi izjaukusi līdzsvaru, ko Padome bija izveidojusi starp dažādiem tirgus dalībniekiem.

Prasītāji izvirza iepriekš minētos pamatus arī attiecībā uz Regulu Nr. 222/2011 un Regulu Nr. 302/2011 kā prasību par prettiesiskumu saskaņā ar LESD 277. pantu. Pakārtoti, prasītāji ceļ prasību par prettiesiskumu arī saskaņā ar LESD 277. pantu attiecībā uz Regulas Nr. 1234/2007 186. panta a) punktu un 187. pantu, ar kuriem ir pamatotas apstrīdētās regulas.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 7. jūnijā — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones/ITSB — MIP Metro (“METROINVEST”)

(Lieta T-284/11)

(2011/C 232/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvis — J. Carbonell Callicó, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Diseldorfā, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 17. marta lēmumu lietā R 954/2010-1 un apmierināt Kopienas vārdiskas preču zīmes “METROINVEST” reģistrācijas pieteikumu;
- pakārtoti, un tikai gadījumā, ja iepriekšējais prasījums tiek noraidīts, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 17. marta lēmumu lietā R 954/2010-1;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “METROINVEST” attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 36. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 7112113

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Vācijas grafiskas preču zīmes “METRO” zilā un dzeltenā krāsā attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1.-45. klasē, reģistrācija Nr. 30348717; Kopienas grafiskas preču zīmes “METRO” dzeltenā

krāsā attiecībā uz dažādām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1.-42. klasē, reģistrācija Nr. 779116

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. un 14. panta pārkāpums saistībā ar tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu un jebkādas diskriminācijas aizliegumu un vispārējo Kopienas tiesību principu par vienlīdzīgu attieksmi. Apelāciju padome ir pieļāvusi Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo nepastāv abu konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 16. marta rīkojumu lietā F-21/10 Marcuccio/Komisija 2011. gada 6. jūnijā iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-286/11 P)

(2011/C 232/62)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā un bez izņēmumiem atcelt pārsūdzēto rīkojumu un bez tam galvenokārt:
- apmierināt visus pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējam izdevumus, kuri viņam radušies saistībā ar pirmajā instancē pieņemto nolēmumu, par kuru ir iesniegta šī apelācijas sūdzība,

vai pakārtoti:

- nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai citā iztiesāšanas sastāvā, lai tā vēlreiz pēc būtības lemtu par katru no iepriekš minētajiem prasījumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz “prasījumiem saistībā ar zaudējumu atlīdzību” vispār nav norādīts pamatojums.

— Apelācijas sūdzības iesniedzējs saistībā ar izmeklēšanas neesamību un faktu sagrozīšanu norāda, ka kļūdaini un neloģiski ir interpretētas un piemērotas tiesību normas par Eiropas Savienības iestāžu ārpuslīgumiskās atbildības rašanos, jēdziens “pienākums norādīt pamatojumu”, kurš ir jāievēro visām šīm iestādēm, kā arī Eiropas Savienības tiesai, un jēdziens “Eiropas Savienības iestādes prettiesiska rīcība”.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pirmās instances tiesas lēmumi “par tiesāšanās izdevumiem un Civildienesta tiesai radītiem izdevumiem” ir prettiesiski.

— Apelācijas sūdzības iesniedzējs šajā ziņā norāda — tas, ka vienam lietas dalībniekam saskaņā ar Reglamenta 94. pantu tiek piespriests Civildienesta tiesai atlīdzināt tai radītos izdevumus, var tikt pamatots vienīgi ar faktiem, kuri ir cieši saistīti ar attiecīgo lietu, nevis ar šī paša lietas dalībnieka iespējamo rīcību citās lietās.

Prasība, kas celta 2011. gada 9. jūnijā — Portovesme/Komisija

(Lieta T-291/11)

(2011/C 232/63)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portovesme Srl (Roma, Itālija) (pārstāvji — F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati un A. Vinci, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- 1) saskaņā ar LESD 267. pantu atzīt par prettiesisku Eiropas Komisijas 2011. gada 23. februāra Lēmumu par valsts atbalstu Nr. C 38/B/2004 (ex NN 58/2004) un Nr. C 13/2006 (ex N 587/2005), kuru Itālija īstenojusi par labu prasītājai, un tādējādi to atcelt pilnībā vai tiktāl, ciktāl tiek uzskatīts par piemērotu;
- 2) pakārtoti un tikai tad, ja 1) punktā minētais prasījums netiek apmierināts, atzīt par prettiesisku šo lēmumu tiktāl, ciktāl ir prasīts atgūt atbalstu, jo tie ir pretrunā vispārējam tiesiskās palāvēības aizsardzības principam;

- 3) piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, prasītājai saglabājot tiesības celt atsevišķu prasību par zaudējumu atlīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza 11 pamatus.

- 1) Pirmais pamats ir par tiesiskās drošības principa un tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu un Regulas Nr. 659/1999 (¹) 4., 7., 10. un 14. panta pārkāpumu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: lēmums ir pieņemts gandrīz sešarpus gadus pēc paziņojuma par oficiālo izmeklēšanas procedūru.

- 2) Otrais pamats ir par atbilstošo normatīvo aktu kļūdainu un/vai nepilnīgu norādīšanu un tādējādi par rūpības un objektivitātes pienākuma pārkāpumu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: lēmums par nesaderīgumu ir pamatots ar nepilnīgu un kļūdainu faktisko un tiesisko apstākļu izklāstu, tādējādi pārkāpjot rūpības principu un objektivitātes principu, kam vajadzēja būt Komisijas rīcības pamatā.

- 3) Trešais pamats ir par pārmērīgi atšķirīgu attieksmi starp *Portovesme* un *Alcoa Trasformazioni*.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: ar citu lēmumu attiecībā uz citu sabiedrību Komisija bija atzinusi par tiesisku to pašu sistēmu, kas tagad atzīta par nesaderīgu ar kopējo tirgu saistībā ar prasītāju, tādējādi piemērojot pārmērīgi atšķirīgu attieksmi starp abām sabiedrībām.

- 4) Ceturtais pamats ir par atbalsta esamību LESD 107. panta 1. punkta nozīmē.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: ar prasītājai noteikto preferenciālo tarifu Itālijas valsts iesaistījās, lai novērstu nepamatoti nelabvēlīgu stāvokli, kā arī lai samazinātu pārmērīgās elektroenerģijas patēriņa izmaksas saistībā ar nepietiekamo salas tīkla saslēgumu ar valsts tīklu. Tādējādi nebija izpildīti nosacījumi par ekonomisku priekšrocību un pasākuma selektīvo raksturu. Turklāt *Cassa Conguaglio* [Izlīdzināšanas fonda] iesaistīšanās bija tikai iespējamība, tāpēc attiecīgo pasākumu nevarēja kvalificēt kā valsts līdzekli. Visbeidzot, šis pasākums nekādi nevarēja ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo saistībā ar cinka tirgu nav tirdzniecības plūsmu Kopienas iekšienē.

- 5) Piektais pamats ir par pieņemumu, uz kuriem balstīts apstrīdētais lēmums, kļūdaino raksturu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: lēmums ir pamatots ar kļūdainu pieņemumu, saskaņā ar kuru atbalsts esot radījis nestabilitāti enerģētikas tirgū, jo tirgus, uz kuru attiecas šī sistēma, ir smago metālu ražošanas tirgus.

6) Sestais pamats ir par jauna atbalsta vai pastāvoša atbalsta kvalificēšanu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: attiecīgo preferenciālo tarifu esot vajadzējis kvalificēt kā pastāvošu atbalstu, kas ar agrāku Komisijas lēmumu jau atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu.

7) Septītais pamats ir par atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: Komisija nav ņēmusi vērā, ka aplūkojamais pasākums ir palīdzējis nodrošināt ilgstošu nodarbinātības attīstību attiecīgajā zonā.

8) Astotais pamats ir par EKL 2., 3., 5. un 12. panta pārkāpumu un par vienlīdzības principa un samērīguma principa nepiemērošanu Kopienų iestāžu rīcībā.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: ar apstrīdēto lēmumu ir prettiesiski noraidīta atbalsta sistēma, kuras mērķis ir novērst ļoti diskriminējošo stāvokli, kāds pastāv starp, pirmkārt, Itālijas un, otrkārt, Eiropas smagā metāla ražošanas uzņēmumiem.

9) Devītais pamats ir par LESD 174. panta un D pielikuma, un Deklarācijas Nr. 30 par salu reģioniem pārkāpumu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: Komisija nav ņēmusi vērā struktūras un tirgus deficītu, kas izriet no salu esamības.

10) Desmitais pamats ir par normu, kas reglamentē procedūru (LESD 107. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts), pārkāpumu un par 1998. gada "Reģionālā atbalsta PAMATNOSTĀDŅU" kļūdainu piemērošanu, ka arī 2007.-2013. gada PAMATNOSTĀDŅU nepiemērošanu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: Komisija nav izpildījusi pienākumu pienācīgi pārbaudīt atbalsta saderīgumu.

11) Vienpadsmitais pamats ir par tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu.

— Šī pamata pamatošanai izvirzītie argumenti: Komisija nav ņēmusi vērā nedz to, ka sistēma, kas attiecināta uz prasītāju, jau bija atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu ar agrāku lēmumu, nedz to, ka saistībā ar šo sistēmu piecpadsmit gadus, kas pagājuši kopš tās pieņemšanas, nav paustas nekādas šaubas; tādējādi šiem elementiem ir nozīme attiecībā uz prasītājas tiesisko palāvēību.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 6. jūnijā — *European Dynamics Luxembourg u.c./ITSB*

(Lieta T-299/11)

(2011/C 232/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *European Dynamics Luxembourg SA* (Ettelbrück, Luksemburga), *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) un *European Dynamics Belgium SA* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — N. Korogiannakis un M. Dermitzakis, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītāju prasījumi:

— atcelt ITSB lēmumu izraudzīties prasītājas piedāvājumu, kas iesniegts, atsaucoties uz paziņojumu par publisko iepirkumu Nr. AO/021/10 "Ārējo pakalpojumu sniegšana programmu un projektu vadībā un tehniskajā konsultēšanā informācijas tehnoloģiju jomā (PMTIC)" kā trešo darbuzņēmēju daudzpakāpju sistēmā, par ko prasītājai tika paziņots ar 2011. gada 28. marta vēstuli, un visus ITSB saistītos lēmumus, tostarp lēmumus par attiecīgo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu pirmajam un otrajam darbuzņēmējam daudzpakāpju sistēmā;

— piespriest ITSB atlīdzināt prasītājiem zaudējumus, kas tiem radušies saistībā ar attiecīgo publiskā iepirkuma procedūru EUR 6 500 000 apmērā;

— papildus piespriest ITSB atlīdzināt prasītājiem zaudējumus, kas tiem radušies saistībā ar iespējas zaudēšanu, un to reputācijai un uzticamībai nodarīto kaitējumu EUR 650 000 apmērā;

— piespriest ITSB atlīdzināt prasītāju tiesāšanās un citus izdevumus, kas tiem radušies saistībā ar šo prasības pieteikumu, pat ja tas tiks noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza trīs pamatus.

1) Saistībā ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1605/2002 100. panta 2. punkts (¹). Prasītāja īpaši uzsver pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, atsakoties prasītājai sniegt pietiekamu pamatojumu vai paskaidrojumu un iebilst pret to, ka nav darīts zināms izraudzīto pretendenta salīdzinošais izdevīgums.

- 2) Saistībā ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti iepirkuma procedūras noteikumi, novērtējumā ņemot vērā prasības, kas nav minētas iepirkuma procedūras noteikumos.
- 3) Saistībā ar trešo pamatu tiek apgalvots par acīmredzamām kļūdām vērtējumā un Novērtēšanas komisijas neskaidrām un nepamatotām piezīmēm.
- 4) Saistībā ar ceturto pamatu tiek apgalvots par diskriminējošu attieksmi pret pretendentiem, uzvarējošo pretendentu izslēgšanas kritēriju neievērošanu, Regulas Nr. 1605/2002 93. panta 1. punkta f) apakšpunkta, Regulas Nr. 1605/2002 94. un 96. panta un Regulas Nr. 2342/2002 ⁽²⁾ 133.a un 134.b panta pārkāpumiem, kā arī labas pārvaldības principa pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka otrs uzvarējošais pretendents būtu bijis jāizslēdz.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 357, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 8. jūnijā — *Italmobiliare*/Komisija

(Lieta T-305/11)

(2011/C 232/65)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Italmobiliare SpA* (Milāna, Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza un M. Piergiovanni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā kļūdaini ir norādīts tā adresāts, tādējādi pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 1. punktu, jo šis lēmums ir ticis adresēts sabiedrībai *Italmobiliare*, kas ir tikai finanšu holdinga sabiedrība un turklāt tai nepieder visas kapitāldaļas, nevis sabiedrībai *Italcementi*, kura grupā veic operatīvā holdinga lomu. Komisija arī esot pārkāpusi sacīkstes principu un tiesi-

skās palāvības principu, jo tā prasītāju bija noteikusi par apstrīdētā lēmuma adresāti, lai arī tā vispār nebija piedalījies līdz šim notikušajā izmeklēšanā. Prasītāja visbeidzot norāda, ka ir pārkāpts nediskriminācijas princips, jo *Italmobiliare* ir vienīgais pilnībā finanšu holdings, kurš ir iesaistīts šajā tiesvedībā.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. punkts, jo Komisija ir sākusi izmeklēšanas procedūru un ir pieņēmusi saistošu tiesību aktu, lai arī tai nebija tiesību to darīt.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips. Pirmkārt, norādītie pamati neatbilstot izvirzīto mērķu sasniegšanai, jo Komisija ir atsaukusies uz Regulas Nr. 1/2003 18. pantu izmeklēšanā, kuras pamatā nav konkrēti pierādījumi un kuras priekšmets nav noteikts, lai iegūtu pierādījumus, kuri tai bija jāmeklē, izmantojot izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu nozari saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 17. pantu. Turklāt apstrīdētajā lēmumā izmeklēšanas vajadzības neesot pareizi līdzsvarotas ar attiecīgajām personām nodarīto kaitējumu, jo Komisija bez pamatojuma noteica prasītājai nesamērīgu un neloģisku pienākumu iegūt, izskatīt un nosūtīt informāciju.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu. Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot norādījusi iemeslus, kuri pamato tās izvēli izmantot īpašu juridisku instrumentu — saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu pieņemtu lēmumu. Apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums arī attiecībā uz informācijas pieprasījuma priekšmetu un mērķi, kā arī pieprasītās informācijas nepieciešamību attiecīgajā izmeklēšanā. Pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums ir būtisku formas prasību pārkāpums LESD 263. panta izpratnē un prasītājas tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunīgs, jo ir pārkāpts sacīkstes princips. Dažu dienu termiņš, kuru Komisija bija noteikusi apsvērumu sniegšanai par 4. novembra paziņojumam pievienotajiem jautājumiem, bija acīmredzami nepietiekams, lai tiktu efektīvi īstenotas tiesības tikt uzklautam. Turklāt 4. novembra paziņojuma saturs nedaudz atšķīroties no apstrīdētā lēmuma satura. No tā izrietot, ka Komisija ir liegusi lēmuma adresātiem norādīt savus aizstāvības pamatus attiecībā uz citiem jautājumiem, kuri pēc tam tika iekļauti galīgajā tiesību aktā. Bez tam Komisija vairākos aspektos neesot ņēmusi vērā apsvērumus. Līdz ar to dotā iespēja sacensties tika samazināta līdz nullei, tādējādi pārkāpjot tiesības uz aizstāvību un kaitējot prasītājas procesuālajam stāvoklim.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts labas pārvaldības princips, proti, (i) nebija saskaņoti cits pēc cita nosūtītie dažādie jautājumi, kuri tika pārnumurēti, pārformulēti, metodoloģiski izmainīti un papildināti; (ii) ievērojami tika pagarināts izmeklēšanas ilgums, pārsniedzot saprātīguma robežas, kā arī (iii) ar veidu, kādā Komisija veica procedūru.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 12. maija spriedums — *Missir Mamachi di Lusignano/Komisija*

(Lieta F-50/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Norma par lūguma, sūdzības un prasības saskaņotību zaudējumu atlīdzības jomā — Procesa sacīkstes raksturs — Konfidenciala dokumenta, kas klasificēts kā “Ierobežots ES”, izmantošana tiesā — Iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība — Atbildība par pārkāpumu — Cēloņsakarība — Kaitējuma rašanās iemeslu daudzveidība — Trešās personas darbība — Atbildība bez pārkāpuma — Pienākums sniegt palīdzību — Iestādes pienākums nodrošināt sava personāla aizsardzību — Ierēdņa un viņa sievas nogalināšana, ko izdarījusi trešā persona — Pārdzīvošanas iespējas zudums)

(2011/C 232/66)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Beļģija) (pārstāvji — F. Di Gianni, R. Antonini un N. Sibona, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — L. Pignataro, B. Eggers un D. Martin)

Priekšmets

Prasība piespriest atbildētājai atlīdzināt morālo un materiālo kaitējumu, kas prasītājam nodarīts sakarā ar viņa dēla, bijušā ierēdņa, noslepkavošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) konfidencialā vēstulē ar norādi “klasificēts Ierobežots ES” nekavējoties nosūtīt atpakaļ Eiropas Komisijai izvilkumus no 2006. gada dokumenta par drošības noteikumiem un kritērijiem, kurus Eiropas Komisija tiesvedības laikā bija nosūtījusi Civildienesta tiesai;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 167, 18.07.2009., 27. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 7. jūnija spriedums — *Larue un Seigneur/ECB*

(Lieta F-84/09) ⁽¹⁾

(Civildienests — ECB personāls — Atlīdzība — Vispārēja algu korekcija — Aprēķina metodes neievērošana)

(2011/C 232/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Emmanuel Larue un Olivier Seigneur (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — L. Levi, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji — G. Nuvoli un N. Urban, piedaloties B. Wägenbaur, avocat)

Priekšmets

Prasība atcelt 2009. gada janvāra algas izrakstus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt E. Larue un O. Seigneur algas izrakstus par 2009. gada janvāri;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Eiropas Centrālā banka sedz visus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 312, 19.12.2009., 44. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 25. maija spriedums — *Bombín Bombín/Komisija*

(Lieta F-22/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājums personīgu iemeslu dēļ — Ikgadējais atvaļinājums — Atvaļinājuma atlikšana — Ierēdnis, kas ir pārtraucis pildīt dienesta pienākumus — Finansiāla atlīdzība)

(2011/C 232/68)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luis María Bombín Bombín (Roma, Itālija) (pārstāvis — R. Pardo Pedernera, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Martin un J. Baquero Cruz)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tika atteikts prasītājam pēc pensionēšanos saņemt atlīdzību par vairāk nekā divpadsmit neizmantotām atvaļinājuma dienām.

Rezolutīvā daļa:

- 1) M. Bombín Bombín prasību noraidīt;
- 2) M. Bombín Bombín atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 148, 05.06.2010., 54. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — De Nicola/Eiropas Investīciju banka

(Lieta F-49/10) (¹)

(Civildienests — Eiropas Investīciju bankas augstākā līmeņa vadības ierēdnis — Veselības apdrošināšana — Atteikums segt medicīniskos izdevumus — Lūgums izvēlēties neatkarīgu ārstu — Saprātīgs termiņš)

(2011/C 232/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburga) (pārstāvis — L. Isola, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji — T. Gilliams un F. Martín, pārstāvji, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt atbildētājas lēmumu, ar ko nolemts neatlīdzināt izdevumus par lāzerterapijas procedūrām

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 221, 14.08.2010, 61. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — AS/Komisija

(Lieta F-55/10) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Paziņojums par vakanci — Kandidatūras noraidīšana — Interese celt prasību — Ierēdnis ar invaliditāti — Lēmuma par kandidatūras noraidīšanu un lēmuma par iecelšanu amatā nedalāmība — Prombūtne — Atšķirība starp tās pašas funkciju grupas un tādas pašas pakāpes, bet citas karjeru grupas, ierēdņiem — Saistības starp pakāpi un nodarbinātību)

(2011/C 232/70)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AS (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — N. Lhoest, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru noraida ņemt vērā prasītājas kandidatūru bibliotekāra palīga amatam un piespriet Komisijai izmaksāt noteiktu summu, lai atlīdzinātu materiālo un morālo kaitējumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Komisijas 2009. gada 30. septembra lēmumu, ar kuru noraida AS kandidatūru;
- 2) piespriet Eiropas Komisijai izmaksāt AS EUR 3 000;
- 3) noraidīt pārējos prasībā iekļautos prasījumus;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī trīs ceturtdaļas no AS tiesāšanās izdevumiem;
- 5) AS sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanas izdevumiem.

(¹) OV C 246, 11.09.2010., 43. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 7. jūnija spriedums — Mantzouratos/Parlaments

(Lieta F-64/10) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2009. gada paaugstināšana amatā — Lēmums nepaaugstināt amatā — Iebildes par prettiesiskumu pieņemamība — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2011/C 232/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Andreas Mantzouratos (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Parlaments (pārstāvji — V. Montebello-Demogeot un K. Zejdová)

Priekšmets

Prasība atcelt Eiropas Parlamenta lēmumu nepaaugstināt prasītāju AD 13 pakāpē 2009. gada paaugstināšanas amatā ietvaros, kā arī lēmumus paaugstināt šajā pakāpē ierēdņus, kuriem ir mazāk nopelnu punktu kā prasītājam.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 274, 09.10.2010., 33. lpp.

Civildienesta tiesas 2011. gada 12. maija spriedums — AQ/Komisija

(Lieta F-66/10) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Novērtējuma ziņojums — 2009. gada novērtējums — Novērtētāja zemāka amata pakāpe nekā amata pildītājam — Efektivitātes novērtējums par atsaucē perioda daļu — Mērķu nenoteikšana amata pildītājam)

(2011/C 232/72)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AQ (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — L. Massaux)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — C. Berardis-Kayser un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība atcelt novērtējuma ziņojumu par laika posmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim tiktāl, ciktāl prasītājs ir ierindots III snieguma līmenī un viņam ir piešķirti divi paaugstināšanas amatā punkti

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt AQ novērtējuma ziņojumu 2010. gada novērtēšanas un paaugstināšanas amatā ietvaros, kā arī lēmumu, ar ko AQ tiek piešķirti divi paaugstināšanas amatā punkti šīs pašas paaugstināšanas amatā ietvaros;
- 2) piespriest Eiropas Komisijai izmaksāt AQ naudas summu EUR 2 000 apmērā;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 288, 23.10.2010., 74. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 28. jūnija spriedums — Mora Carrasco u.c./Parlaments

(Lieta F-128/10) (¹)

(Civildienests — Ierēdņi — Starpiestāžu pārcelšana paaugstināšanas amatā ietvaros, kuras laikā ierēdnis ir ticis paaugstināts amatā sākotnējā iestādē — Iestāde, kas ir kompetenta lemt par pārceltā ierēdņa paaugstināšanu amatā)

(2011/C 232/73)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aurora Mora Carrasco u.c. (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Parlaments (pārstāvji — O. Caisou-Rousseau un J. F. de Wachter)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumus 2009. gada amatā paaugstināšanas procedūras ietvaros nepaaugstināt amatā prasītājus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību;
- 2) Eiropas Parlaments sedz savus, kā arī prasītāju tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 63, 26.02.2011., 35. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmās palātas) 2011. gada 25. maija rīkojums — Meierhofer/Komisija

(Lieta F-74/07 RENV) (¹)

(Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Kandidāts, kurš nav izturējis mutisko pārbaudījumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Noteikumi par atlases komisijas darbu)

(2011/C 232/74)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stefan Meierhofer (Minhene, Vācija) (pārstāvis — H.-G. Schiessl, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Priekšmets

Prasība atcelt EPSO AD/26/05 konkursa atlases komisijas 2007. gada 10. maija lēmumu neiekļaut prasītāju minētā konkursa rezerves sarakstā nenokārtota mutiskā pārbaudījuma dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par S. Meierhofer prasību tiktāl, ciktāl ka viņš apstrīd 2007. gada 19. jūnija lēmuma pamatojuma pietiekamību;
- 2) S. Meierhofer prasību pārējā daļā noraidīt daļēji kā acīmredzami nepamatotu, daļēji kā acīmredzami nepieņemamu;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina divas trešdaļas no prasītāja izdevumiem, kas radušies pirmajā tiesvedībā Civildienesta tiesā, kā arī sedz savus izdevumus, kas radušies pirmajā tiesvedībā Civildienesta tiesā, tiesvedībā Vispārējā tiesā un šajā tiesvedībā;
- 4) prasītājs sedz trešdaļu no saviem izdevumiem, kas radušies pirmajā tiesvedībā Civildienesta tiesā, kā arī visus savus izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 223, 22.09.2007., 21. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 22. jūnija rīkojums — Lebedef/Komisija

(Lieta F-33/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — 2005. gada novērtējums — Karjeras attīstības ziņojums — Civildienesta noteikumu 43. panta VĪN — Ziņojums, kas sastādīts pēc sprieduma lietā F-36/07 pasludināšanas — Acīmredzama nepieņemamība)

(2011/C 232/75)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība atcelt karjeras attīstības ziņojumu par laikposmu no 1.1.2005. līdz 31.12.2005., kas tika sastādīts pēc tam, kad Civildienesta tiesa bija to [sākotnējo ziņojumu] atcēlusi ar savu spriedumu lietā F-36/07

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) G. Lebedef atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 31.07.2010., 53. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 30. jūnija rīkojums — Van Asbroeck/Komisija

(Lieta F-88/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Lēmums klasificēt pagaidu pakāpē — Pārskatīšanas lūgums — Būtisks jauns fakts — Neesamība — Acīmredzami nepieņemama prasība)

(2011/C 232/76)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Man Van Asbroeck (Dilbeek, Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues, A. Blot un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji G. Berscheid un D. Martin, vēlāk J. Currall un G. Berscheid)

Priekšmets

Prasība atcelt lēmumu, ar ko noraidīta prasītāja prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 22. oktobra lēmumu par kompensācijas ieviešanu ierēdņiem, kuru kategorija ir mainījusies pirms 2004. gada 1. maija, tikt pārklassificētam pakāpē D*4/8 ar atpakaļejošu datumu no 2004. gada 1. maija un rekonstruēt viņa karjeru atbilstoši viņa paaugstinājumiem, ikgadējam indeksācijām un līmeņa paaugstināšanām kopš šī datuma

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) M. Van Asbroeck atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 317, 20.11.2010., 50. lpp.

Civildienesta tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 29. jūnija rīkojums — Schuerewegen/Parlaments

(Lieta F-125/10) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Pasākums attālināšanai no darba vietas — Dienesta apliecības atņemšana — Tiesību piekļuvei datortīklam atņemšana — Iepriekšēja administratīva sūdzība — Elektroniska paziņošana — Administrācijas faktiskā iepazīšanās ar sūdzību — Nokavējums — Acīmredzama nepieņemamība)

(2011/C 232/77)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Daniel Schuerewegen (Marienthal, Luksemburga) (pārstāvji — P. Nelissen Grade un G. Leblanc, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — O. Caisou-Rousseau un E. Despotopoulou)

Priekšmets

Prasība atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, ar kuru prasītājs ir ticis attālināts no savas darba vietas un ar kuru viņam ir atņemta dienesta apliecība, kā arī turpmākos pasākumus, kuri sekoja šim lēmumam, un prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) D. Schuerewegen atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 30, 29.01.2011., 68. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 20. maija rīkojums — Florentiny/Parlaments

(Lieta F-90/10) (¹)

(2011/C 232/78)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra sakarā ar izlīgumu.

(¹) OV C 55, 19.02.2011., 36. lpp.

Civildienesta tiesas 2011. gada 25. maija rīkojums — AL/Parlaments

(Lieta F-93/10) (¹)

(2011/C 232/79)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra pēc izlīguma.

(¹) OV C 328, 04.12.2010, 61. lpp.

Civildienesta tiesas 2011. gada 27. aprīļa rīkojums — AR/Komisija

(Lieta F-120/10) (¹)

(2011/C 232/80)

Tiesvedības valoda — franču

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 72, 05.03.2011., 35. lpp.

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV